

உ
கடவுள் துணை.
கணிமேதையார்செய்த
ஏ ல ர தி
மூலமும் உரையும்.

V. B. SUBRAHMANYASARASWATHI
TAMIL-PANDIT.



இ ி து
ஊ - புஷ்பரதசெட்டியாரால்
தமது
கலாரநீநாகர அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
சென்னை:

1887.

B. SUBRAHMANYASARMA TAMIL-PANDIT

கடவுள் துணை.

ஏலாதி மூலமும் உரையும்.

கா ர் பு.

அறுநால்வ ராய்புகழ்ச் சேவடி யாற்றப்
பெறுநால்வர் பேணி வழங்கிப் - பெறுநான் [ர்க்
மறைபுரிந்து வாழுமென் மண்ணெழிந்து விண்ணே
கிறைபுரிந்து வாழ்த லியல்பு.

அறுநால்வர் - இருபத்துநான்கு தீர்த்தகர்களுடைய, ஆய
புகழ்ச்சேவடி - சுத்தமான கோத்தியையுடைய சிவந்த பாதங்
களை, ஆற்றப்பெறும் - சமககப்பெற்ற, நால்வர் - நால்வகைப்
பட்ட தேவராசிபுருஷர், பேணி வழங்கி - பரிபாலித்துக்கொ
டுத்ததனால், பெறும் - (நாம்) பெற்றுக்கொண்ட, நான்மறை -
அற முதலிய நால்வகைப்பொருளைப் போதிக்கிற வேதங்களை,
புரிந்துவாழும் - (ஓ ஜனங்களே) அனுட்டித்து வாழுங்கள்;
மண்ணெழிந்து என் - பூலோகத்தை விட்டால் அனுட்டிக்கத்
தக்கது என்ன இருந்திற்று; விண்ணோக்கு இறை புரிந்து வா
ழ்தல் - சகல தேவர்களுக்கும் மேலான கடவுளைப் பூசைசெய்
துவாழ்வது, இயல்பு - யாவர்க்கும் கடமையான காரியமாம்
என்பதாம்.

இந்தூலாசிரியர் அருகசமயத்தர், ஆதலின் இதில் கொல்லா
மை புலாலுண்ணுமை கள்ளுண்ணுமை அறவிகளை யுபசரித்தல்
முதலிய தருமங்களையே அடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறார். இவை
மற்றச் சமயத்தாருக்கும் உடன்பாடா யிருப்பினும் அருகசமய
த்தாருக்குப்போலே அவ்வளவு விசேஷமானவை யல்ல. இவற்
றை அவர்களுடைய சமய தூல்களைப்பார்த்தால் விசதமாகும்.
அவர்கள் மத்ததில் “ரிஷபதீர்த்தகர் முதலாக இருபத்து
நான்கு தீர்த்தகர்களென்று சொல்லப்பட்ட அவதாரபுருஷ
ருண்டு. அவர்கள் இயல்பிலே சகலகலாஞானம் பொருந்தி மிகு
மகிமையோ டிருப்பவர்கள். நான்கு தேவராசி புருஷர் என்

பவர்—சக்கிரவர்த்திகள் பன்னிருவர், பல தேவர்கள் ஒன்பதினார், வாசுதேவர்கள் ஒன்பதின்மர், பிரதி வாசுதேவர் ஒன்பதின்மர் என்கிற இவர்களே. இவர்கள் தாம் அருகதேவனுடைய பன்னிரண்டு வேதங்களிற் சொல்லப்பட்ட கொல்லாமை முதலான தருமங்களை யெடுத்துப்போதித்துப் பரவச்செய்தவர்கள். துறவறத்திலேயே யல்லது வேறெதிலும் மோக்ஷமில்லை யென்கிற சித்தாந்தம் இவர்களுக்குண்டு; அதனாலே தான் இந்துலாசிரியர் அதனை வெகுவாய் எடுத்துப் புகழ்ந்திருக்கிறார். இன்னம் விரிவாகத் தூல்பெருகுமென்று விடுத்தனம். வேண்டுமவர் ஐக சமயத்தாரிடத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

இப்பாட்டுக்கு பின்வரும் யாழநாதப்பொருளும் பிறருணர்த்த பொருளும் பொருத்தினவையேயன்றிப் பொருந்தினவையல்ல வென்று எமக்குப் பின்னாலே தெரிந்தது.

(இ - ள்.) ஆய்புகழ்சேவடி - சுத்தமானகீர்த்தியையுடைய சிவந்தபாதங்களை, அறுநால்வர் - இருபத்துநான்கு தத்துவங்கள், ஆற்றப்பெறும் - சுமக்கப்பெற்ற, நால்வர் - ஸகரமுதலான மகாயோகிகள் நால்வரும், பேணிவழங்கி - பரிபாலித்துக் கொடுத்ததனால், பெறும் - (நாம்) பெற்றுக்கொண்ட, நான் மறை-நான்கு வேதங்கள் போதிக்கும் தருமங்களை, புரிந்து-செய்து, வாழும் - (ஓ ஜனங்களே!) வாழங்கள்; மண்ஒழிந்து - பூலோகத்தைவிட்டால், என் - செய்யத்தக்க தருமம் என்ன இருக்கிறது; விண்ணோர்க்கு இறை - தேவர்க்கெல்லாம் அதிபதியாகிய கடவுளை, புரிந்து - விரும்பி, [புக்திசெய்து,] வாழ்தல்-வாழ்வது, இயல்பு - (யாவர்க்கும்) கடமையான காரியம்.

இருபத்து நான்குதத்துவங்கள் சேவடியை ஆற்றப்பெறுதலாவது, அவைகளை வசப்படுத்தி மேற்கொண்டிருக்கை. இருபத்துநான்கு தத்துவங்களாவன—பிருதிவி - அப்பு-தேயு-வாயு-ஆகாயம் என்கிற பூதங்கள் ஐந்தும், இவற்றின் காரணங்களாய் தன்மாத்திகைகள் என்று சொல்லப்படுகிற சூக்ஷ்மருபங்கள் ஐந்தும், கண்-காது-மூக்கு-நாக்கு-உடல் என்கிற ஞானேந்திரி

யம் ஐந்தும், வாய் - கை - கால் - ஜலத்துவாரம்-மலத்துவாரம் என்கிற கண்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும், மனம் - புத்தி - சித்தம் - அகங்காரம் என்கிற அந்தக்கரணம் நான்கும் ஆகிய இவையே யாம். இவற்றால் தமக்கு யாதோரிடையுறும் வராமற்காத்து யோகநிட்டையில் நிலைபெற்ற ஸனகர், ஸனக்தர், ஸனகும்பாரர் ஸனதஸ-ஜாதர் என்னும் யோகிகளும் ஆதரித்து வழங்கின வேதங்களால் போதிக்கப்பட்ட தருமங்களை இப்பூமியிலுள்ளவள வே செய்யாமல் விட்டால் இறந்தபின் செய்யத்தக்க தரும மொன்றுமில்லை. தருமங்களுக்குப் பூமியே செய்யுமிடம்; மற் றவை போகபூமி என்பது தூலங்களின் துணிபு. இந்தத் தருமங் களைக் கைவிட்டால் கடவுளைச் சேருதற்கு வழியில்லை. கடவுளை விசுவாசித்து வாழவேண்டிவது இயல்பாதலால் ஜனங்களே நீங் கள் அப்படிப்பட்ட தருமங்களைச் செய்து வாழுவர்கள் என்பது கருத்து.

தருமமாவது, மேலுலகப்பயனை யடைவதற்குச் சாதனமா யுள்ளது.

ஸங்காதியர் ஆதரித்து வழங்கிய வேதம் என்றது, இயல்பாய் யோகியரானவரும் அனுட்டித்ததெனத் தருமத்தின் பெருமை யும் சம்பிரதாயமும் உணர்த்தற்கு.

‘ஆய புகழ்’ என்றும் பாடமுண்டு; தகுதியானபுகழ் என்பது பொருள். ஆய-பெயசொச்சம்; ஆகிய என்பது இடைகுறைந்த தென்றும், அல்லது ஆ - பகுதி, ய் - இறந்தகால இடைநிலை, அ-விசுதி, என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

அஃறிணைப்பொருள்களாகிய தத்துவங்களை அறுநால்வர் என் றது, மயிலார் குயிலார் என்றதுபோல் உயர்வினால் உயர்திணை யாகச் சொல்லிய வழுவமைதி. [பொது-சூ-உஅ.] அந்தத் தத் துவங்களின் தேவதைகளைச் சொல்லியது எனவுங் கொள்ள லாம்.

நால்வர் என்றது பிறவிதொட்டு யோகநிட்டையி லிருந்து மேம் பட்டவரான பொய்கையார், பூதத்தார், பேயார், சட கோபர், என்கிறநால்வரை. அவர்கள் தந்தமறைகள் திருவாய்

மொழி முதலியன என்றும் மற்றவைக்கெல்லாம் முன்கூறிய பொருளே அமையுமென்றும் ஒருபுலவா கூறினர்.

மற்றொருபுலவர் சொல்லியவுரையாவது:—அறுநால்வர் ஆய்-
அந்தக்கரணவிருத்திகள் நான்கும் அற்றவராய், புகழ் சேவடி-
(உலகத்தார்) புகழும்படியான பாதங்களை, [கடவுள் பாதங்க-
ளை], ஆற்றப்பெறும் - விசேஷமாகடபெற்ற, நால்வர் - அபபர்,
சந்தரர், சம்பந்தமொத்தி, மாணிக்கவாசகர் என்கிற சிவனடி-
யார் நால்வர், பேணிவழங்கிப்பெறும்—, நான்மறை-நான்மறை
களின் கருத்தமைந்த தேவாரம் திருவாசச முதலிய நூல்களை,
புரிந்துவாழுமேல்-விரும்பி ஒதி (ஒருவன்) வாழ்வானாகில், மண்
ஒழிந்து—, விண்ணோங்கு இறை புரிந்து - தேவர்களுக்குக் கட-
மைகளைச்செய்து, வாழ்தல் இயல்பு—, என்பதாம்.

இதில் “வாழுமென்மண்ணெழிந்து” என்பதை ‘வாழுமேன்
மண்ணெழிந்து’ என்றும் “புகழ்ச்சேவடி” என்பதை ‘புகழ்சே-
வடி’ என்றும் ‘ஆய்புகழ்’ என்பதை ‘ஆய்ப்புகழ்’ என்றும் பா-
டம் கொள்ளவேண்டும்.

எமது உனாயில் அறுநால்வர்—பண்புத்தொகை. ஆய்புகழ்—
வினைத்தொகை. வாழும்—முன்னிலை யேவந்தன்மை. ஒழிந்து
என்பது ஒழிந்தால் என்பதின் திரிபு. மற்றொருனாயில், அறு
நால்வர்—வினைத்தொகை; நான்கு அற்றவர் என மாற்றிக்கொ-
ள்க. ஆய்—வினையெச்சம். வழங்கி என்பது இரண்டிடசூத்தி-
லும் வழங்க என்பதின் திரிபு. [வினே-சூ-உஎ.]

நா ல்.

சென்றபுகழ் செல்வ மீக்கூற்றஞ் சேவகம்
நின்ற நிலைகல்வி வள்ளன்மை - என்றார்
வழிவந்தார் பூங்கோதா யாறு மறையின்
வழிவந்தார் கண்ணோ வனப்பு.

(இ - ள்.) என்றும் வழிவந்தார் பூங்கோதாய் - எப்போதும்
ல்லென்றியில் வந்தவர்களுடைய பெண்ணே ! சென்றபுகழ் -
நசைதோறும் வியாபித்த கீர்த்தியும், செல்வம்-அப்படிப்பட்ட

செல்வமும், மீக்கூற்றம் - மேலாடும்படியான சொல்லும், சேவகம் நின்ற நிலை-வீரம் ஸ்திரமாயிருக்கப்பெற்ற நிலைமையும், கல்வி-மேன்மையான படிப்பும், வள்ளன்மை - வளையாது கொடுக்கும் தன்மையும், ஆறும் - ஆதிய இவ்வாறுபொருள்களும், மறைவின் வழிவந்தார்கண்ணே - வேதஞ்சொன்னவழியில் நடப்பவரிடத்திலேயே, வனப்பு - அழகானவையாம்.

கீர்த்தி, சம்பத்து, மேம்பட்டவார்த்தை, ஸ்திரமான வீரத்தனம், பெருங்கல்வி, மகாதாதாவாயிருத்தல் இச்சுணைங்கள் வேதமோதிய சன்மார்க்கரிட மிருந்தாலே மேன்மைப்படு மென்பதாம். ஏனெனில் இவை பிறரிடமிருக்கின் கர்வம் அகங்கார முதலியவற்றால் விளங்கா என்பது கருத்து.

இதற்கு 'சன்மார்க்கருக்குப் பிறந்த நீயே உதாரணம் என்பது தோன்ற 'வனமும் வழிவந்தார் பூங்கோதாய்' என விளித்தது.

புகழ் முதலியவை பெயர்ச்செவ்வெண் ஆதலின் ஆறும் என்று தொகைபெற்றன. [இடை-சூ-கூ.] மீக்கூற்றம்—மேலேநிற்கிற கூற்றம், ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை; பண்புத்தொகை பென்றாலும் ஒக்கும். சேவகன்-ராஜசேவகன், அவன் தன்மை-சேவகம், வீரம்; வாடமொழி தமிழில் வந்ததென்பர்; சே-ரிஷயம், அதன் அகம் - உள்ளம், அது எப்போதும் வீரத்தினங்களோ டிருப்பதுபற்றி வீரத்திற்கு வந்ததெனத் தோன்றுகின்றது. அகம்—அகங்காரம் எனினு மொக்கும்.

வள்ளல்—இன்னுள்ளொன்று பேதமில்லாமல் யாவர்க்கும் கொடுப்பவன்; அவன் தன்மை - வள்ளன்மை; மை-தன்மையைக் குறிக்கும் விருதி. பூங்கோதாய்-பூக்களையுடைய கூந்தலையுடையவளே, வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை; விளிவேற்றுமை ஐ ஆய் எனத்திரிந்தது. [பெயர்-சூ-சக-உயிர்-சூ-௫௦-௫௧] நகரம் தோன்றியது. பூங்கோதை, தாழ்ந்தால், பொறவொழு முதலியவன் பெண்களுக்குப் பெயராய் ஆளப்படுகின்றன. கண்ணே—ஏ-பிரிபிலே. வனப்பு—வளப்புள்ளவற்றிற்கு ஆகுபெயர்.

௬ ஏலாதி மூலமும் உரையும்.

கொலைபுரியான் கொல்லான் புலான்மயங்கான் கூர்த்த, அலைபுரியான் வஞ்சியான் யாதும்-நிலைதிரியான், மண்ணவர்க்கு மன்றி மதுமலிபூங் கோதாய், விண்ணவர்க்கு மேலாய் விடும்.

(இ - ள்.) மது மலி பூங்கோதாய் - தேன் மிகுந்த பூக்களைச் சூடிய கூந்தலானே ! கொலை புரியான் - பிறர்செய்யுங்கொலைக்குச் சம்மதியாமலும், கொல்லான் - தான் கொல்லாமலும், புலால் மயங்கான் - அற்பனோடு சேராமலும், கூர்த்த-மிகுந்த, அல்லது கொடுமையான, அலை புரியான்-அலைத்தலைச் செய்யாமலும், யாதும் வஞ்சியான் - எந்தவுயிரையும் மோசம்செய்யாமலும், நிலைதிரியான் - தன் நிலைமையினின்றும் [விரதத்தினின்றும்] மாறாமலு மிருப்பவன், மண்ணவர்க்கும் அன்றி - பூமியிலுள்ளோர்களுக்கு மல்லாமல், விண்ணவர்க்கும் - தேவருக்கும், மேல் ஆய்விடும் - மேற்பட்டவனாவான்.

‘மண்ணவர்க்கு மன்றி’ எனப்பாடமாயின் நிச்சயமாக எனப்பொருள்கொள்க.

பிறர்செய்யுங் கொலைக்குச் சம்மதிப்படாமல், தான் கொல்லாமல், அற்பனோடு கூடாமல், பிறருக்கு அலைச்சலைச் செய்யாமல், எவ்வுயிரையும் வஞ்சியாமல், நிலைதிரியாமலும் ஒருவனிருப்பானாயின், அவன்பூமியிலுள்ளோர் வானத்திலுள்ளோராயாவார்க்கும் மேலாக எண்ணப்படுவான் என்றபடி. புரியான் முதலானவை முதற்றெச்சம். “ஒருபொருண்மேற்பல பெயர்வரினறுதி ஒருவினை கொடுப்ப தனியு மொரோவழி” என்கிற சூத்திரவிதியினால் புரியான் முதலியவற்றை வினையாலணையும் பெயராகவேகொண்டு விசேஷண விசேஷியங்களாக்கியு முடிக்கலாம்.

புன்மையை உடையவன் புல்லான் ; லகரந்தொகுத்தல் ‘புலான்’ எனப்பாடமாயின் புன்மையான ஆள் எனக்கொள்க. ஆய்விடும்-செய்யுமென்முற்று ஆண்பாலுக்கு வந்தது. [விசே-சூ-உகூ.]

தவமெளிது தான மரிதுதக் கார்க்கேல்
அவமரி தாத லெளிதாம் - அவமில்லா
இன்பம் பிறழி னியைவெளிது மற்றதன்
துன்பம் துடைத்த லரிது.

(இ-ள்.) தவம் எளிது - (யார்க்கும்) தவஞ்செய்தல் சுலப
மாம்; தானம் அரிது - தானஞ்செய்வது அருமையானதாம்;
தக்கார்க்கேல் - யோக்கியர்களுக்கானால், அவம் அரிது - குற்ற
ஞ்செய்தல் அருமையானது; ஆதல் எளிது ஆம் - நன்மையிலே
சேருதல் எளிமையானதாம்; அவம் இல்லா இன்பம் - குற்ற
மில்லாத மோகை இன்பம், பிறழின - மாறுபடி நடப்பாளு
யின், இயைவு - (பிறப்புத்துன்பத்தில்) சேர்வது, எளிது—;
அதன் துன்பம் துடைத்தல்-அப்பிறவித்துன்பத்தைப் போக்கு
தல், அரிது—.

எப்படிப்பட்டவரும் தவத்தைச் சுலபமாச் செய்யலாம், பிற
ருக்குக் கொடுப்பதோ அருமையானகாரியம், ஏனெனில் பணம்
கிடைப்பது இலேசல்லவோ. யோக்கியரானால் குற்றம் செய்யா
ர்கள், செய்தாலும் அது நீங்கும்படி நல்வழியில் சுலபத்தில்
சேருவார்கள். மோகை இன்பவழி பிறழ்ந்தால் பிறப்பிறப்பா
கிய சமுசாரத்தில் அவசியம் சேரவேண்டும்; அந்தச்சமுசார
துக்கத்தை நீக்குவதோ மிகவும் கஷ்டமாதலால் மோகைந்து
க்கு விரோதம் வராதபடி வெகுஜாக்கிரதையாய் நடக்கவேண்
டும் என்பது கருத்து.

இங்கே தவம் என்பது, ஸ்தானம் இடம் முதலியவற்றை.
‘தூறுகோவிந்தம் போடலாம் ஒரு தாதனும் கிடுவதல்லவோ
கஷ்டம்’ என்றொரு பழமொழியுமுண்டு.

எளிது, அரிது — இரண்டும் குறிப்பிவினை முற்று; எளிமை,
அருமை என்னு மிரண்டுபண்படிகள் பகுதி, து-விசுதி, “இடை
யுகரம் இ-ஆதல்” என்பதனால் அரு அரி ஆயிற்று. தக்கார்க்கு—
நான்காம்வேற்றுமை, கர்த்தாப்பொருளில் வந்தது. (சு)

இடர்தீர்த்த லெள்ளாமை கீழினஞ்சே ராமை
படர்தீர்த்தல் யார்க்கும் பழிப்பி - னடைதீர்த்தல்

கண்டவர் காமுறுஞ் சொற்காணிற் கல்வியின்கண்
விண்டவாநூல் வேண்டா விடும்.

(இ-ள்.) இடர்தீர்த்தல் - பிறருடைய துன்பத்தைப்போக்கு
வதும், எள்ளாமை - பிறரை நிக்திபாமையும், கீழினம் சேரா
மை - கீழ்மக்களுடைய கூட்டத்தைச் சேராமலிருத்தலும், யா
ர்க்கும் - எல்லாருக்கும், படாதீர்த்தல் - பசிமுதலான வருத்
தங்கடைய போக்குதலும், பழிப்பின் நடைதீர்த்தல் - நிக்தி
யுள்ள நடக்கையை ஒழிப்பதும், காலில் - கண்டால், கண்ட
வர்காமுறும்சொல் - காணப்பட்டவர்கள் விரும்பும்மடியான
சொல்லைச் சொல்லுதலும், (இப்படிப்பட்ட - குணங்கள் ஒருவ
ரிடமுண்டானால்) கல்வியின்கண் - வித்யைகளில், விண்டவர் -
தெளிந்தவாருடைய, நூல் - சாஸ்திர ஏற்பாடுகள், வேண்
டாவிடும் - வேண்டாதான ஆம்.

இடர்தீர்த்தல் முதலான சர்க்குணமுள்ளவனுக்கு இவைபோ
போதுமானதால் வேறு சாஸ்திரவிதிகளை அனுவதிக்கவேண்டி
வதில்லை என்பது கருத்து.

யார்க்கும் என்டதை இடைவிடக்காவதற்கு, படாதீர்த்தல்
நடைதீர்த்தல் இரண்டிலும் கூட்டிக்கொள்க. பழியினடை
தீர்த்தலாவது, தெரிந்தோ தெரியாமலோ துகாதநடை நடப்ப
போர்க்கு இதமாயும் சார்தமாயும் மிதியாய்க்கா எடுத்துக்கா
ட்டி அட்டடி நடக்கவொட்டாமற்செய்தல்.

பழிப்பின் அடை என்பபிரிந்து பழிப்பானகாரியத்தைச் சே
ர்வதை முந்திய ததித்தல் எனவு முனாக்கலாம்.

கீழ்—ஆகுமெயர். யார்க்கும்—முற்றும்மை. காமுறும்—
காமம்+உறும். (கு)

தனக்கென்று மோர்பாங்கற் பெய்யபான்மெய்
யாக்கும், எனக்கென் றியையாயன்யா தொன்றும் -
புனக்கொன்றை, போலு மிழையார்சொற் றேறான்
களியானேல், சிலுவும் பிரந்நாளின் சால்பு.

(இ-ள்.) (ஒரையர்) : எனக்கென்றும் - தனக்காகவும், ஓடாநங்
கற் (குன்னும்) - தன் கிணைதிதனக்காகவும், பெய்யபான் -

பொய்சொல்லாதவனாகியும், மெய் ஆக்கும் - மெய்யை ஆகச் செய்வானாகியும், யாதொன்றும் - எத்தப்பொருளையும், எனக்கு என்று - எனக்குவேண்டியதென்று, இயையான் - (அதன்மேல்) பற்றுவைக்காதவனாகவும், புனக்கொன்றைபோலும் - காட்டி விடுதலும் கொன்றைமலா போன்ற, இழையாச்சொல் - ஆரணமணிந்த பென்கருடையசொல்லை, தேமுன் - நம்பாதவனாகியும், களிபானேல் - (செல்வமுதலியவற்றால்) கர்வப்படாதவனாகியும் இருப்பானானால், பிறர் தூலின் சால்பு - பிறர்செய்த சாஸ்திரங்களின் மேன்மைகள், சாலும் - நிறைவாயிருக்கும்.

ஒருவன் தனக்காகவும் தன்னேச்சேர்ந்தவர்க்காகவும் பொய் சொல்லாமலும் மெய்யேசொல்லிக்கொண்டும் தனக்கு ஒரு பொருள்வேண்டுமென்று அதில் பற்றுவையாமலும் பெண்கள் பேசசை நம்பாமலும் கர்வப்படாமலும் மிருப்பானாயின் தூலிற் சொன்ன எல்லா மேன்மைகளும் நிறைந்தவனாவான் என்பது கருத்து.

கு, என்றும், என்பவைகளைப் பிரித்துப் பாங்கன் என்பதோடும் கூட்டிக்கொள்க. ஒன்றும்—முற்றும்மை. கொன்மைபட்ட பொன்னிறமா யிருப்பதாதலால் மரநிறையக் கொன்றை பூத்ததுபோல் உடம்புபிறைய ஆரணமணிந்தவர் என்றபடி. சாலும்—உரியடியாகவந்த விளைமுற்று. சால்பு—சொல்லளவில் தொழிற்பெயராயிலும் பொருளளவில் குணத்தை யுணர்ப்பது, ஆகுபெயர் எனிலும் பொருந்தும். (௨௭)

நிறையுடைமை நீர்மையுடைமை கொடையே, பொறையுடைமை பொய்ம்மை புலாற்கண் - மறையுடைமை, வேயன்ன தோளி யிவையுடை யான் பல்லுயிர்க்கும், தாயன்ன னென்னத் தகும்.

(இ - ள்.) வேய் அன்ன தோளி - மூங்கிலையொத்த தோளையுடையவளே! நிறையுடைமை - கிரமத்தில் நிற்குந் தன்மையும், நீர்மையுடைமை - உலகத்துக்கு இடமாய் நடக்கும் தன்மையும், கொடையே - கொடுக்கும்தன்மையும், பொறையுடைமை - பிறர்குற்றத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளுந் தன்மையும்,

பொய்ம்மை புலால்கண் - பொய்சொல்வதிலும் புலால் திண்டிலும், மறையுடைமை - நீக்குந் தன்மையும், இவையுடையான் - இக்குணங்களை யுடையவன், பல் உயிர்க்கும் - பல ஆத்தாமாச்சுளுக்கும், தாய் அன்னன் - தாய்க்குச்சுமானமானவன், என்னத்தும் - என்று சொல்லத்தக்கவன்.

நிறைமுதலிய சற்குணமுள்ளவன் எல்லாருக்கும் தாய்க்குச்சுமானமானவன், ஏனென்றால், தாயைப்போல் ஆதரிப்பதற்கு ஏதுவான குணங்களை யுடைமையாலே என்பது கருத்து.

நிறை — தராசினால் நிறுக்கப்படுவது, இருக்கவேண்டிய நிலை; நிறு - பகுதி, ஐ - விசுதி. கொடு ஐ, பொறு ஐ, மறு ஐ (மறுத்தல்) இவையெல்லாம் தொழிற்பெயராய் குணங்களைக் காட்டுவன. “முற்றுமற்றொரோவழி” என்பதனால் உகரங்கெட்டது. கொடையே — இந்த ஏகாரம் எண்ணிடைச்சொல் பொய்மைபுலால் — உம்மைத்தொகை. அன்னன் — அன் எனும் ஒப்பிடைச்சொல்லின்மேல் வந்தபெயர்; குறிப்பு முற்போம். தோளி—இ - உடைமைப்பொருளைக்காட்டும் பெண்பா விசுதி.

இன்சொ லளாவ லிடமினிதூண் யாவர்க்கும் வன்சொற் களைந்து வகுப்பாளேல் - மென்சொல் முருந்தேய்க்கு முட்போ லெயிற்றினாய் நாளுந். விருந்தேற்பார் விண்ணோர் விலாந்து.

(இ - ள்.) மென்சொல் - மெதுவானசொல்லையும், முருந்தேய்க்கும் - மயிலினிறகடியை ஒத்த, முட்போல் - முள்ளெடுத்த, எயிற்றினாய் - பற்களையுடையவளே ! யாவர்க்கும் - எல்லாருக்கும், இன்சொல் - மதுரமான பேச்சுப்பேசுவதும், அவல் - சேஷமவிசாரணைசெய்வதும், இடம் - இருக்க இடமு இனிது - இனிமையான பொருளும், ஊண் - சாப்பாடும், வன்சொல்களைந்து - கடினமானசொற்களை நீக்கி, வகுப்பாளே கொடுப்பானாயின், விண்ணோர் - தேவதைகள், நாளுந் - போதும், விலாந்து - துரிதப்பட்டி, விருந்து ஏற்பார் - (அவர்களைவிருந்தினனாகக் கொள்வார்கள்).

கேட்கப்பிரியமில்லாத கடினச்சொல் சொல்லாமல் இனிய சொல் சொல்லுதலோடும் கேட்பததை விசாரித்தலோடும் இடம் நற்பொருள் உணவு இவைகளைக்கொடுத்துப் பிறரை ஆதரிப்பவனை தேவர் விருத்தினனாக ஏற்றுக் கொண்டாடுவார்கள் என்பது கருத்து.

அளாவல் - கலத்தலுமாம். வன்சொற்களைதலும் ஒன்றென வைத்து ஆறுபொருளு மமைத்துக்கொள்க.

செயப்படுபொருள் விசுதி புணர்ந்துகெட்ட உண் என்பது முடிசு நீண்டது. மென்சொல் - மெல் என்பதில் லகரம் னகரமாகத் திரிதல் வழக்கம், றகரமாகி மெலிந்ததென்றும் சொல்லுகிறார்கள். வன்சொல் இதுவும் அப்படியே. எயிற்றினாய் - எயிறு - பருகி, இன் - சாரியை, ஆள் - விசுதி, ளகரம் யகரமானது விளியுறுபு, [பெயர்-சூ-ருக.] நாளும் - முற்றுமமை.()

உடன்படான் கொல்லா னுடன்றார் நோய் தீர்த்து மடம்படான் மாண்டார் தான் மாண்ட - இடம்பட நோக்கும்வாய் நோக்கி துழைவானேன் மற்றவனை யார்க்கும்வா யாக்கு மனைந்து.

(இ-ள்.) உடன்படான்-பிறர்செய்யும் அகாரியத்துக்கு உடன் பாடாதவனாய், கொல்லான் - கொலைசெய்யாதவனாய், உடன்றார் நோய் தீர்த்து - (நோயால்) வருந்தினவர்களுடைய நோயைப் போக்கி, மடம்படான் - பேதைமை சேராதவனுமாய், மாண்டாநூல் - பெரியோர்களுடைய நூல்களை, மாண்ட இடம்பட - மாட்சிமையான விஷயங்கள் (தன்னிடத்து) உண்டாகும்படி, நோக்கும் வாய்நோக்கி - ஆராயத்தக்க விஷயங்களில் ஆராய்ந்து, துழைவானேன் - (ஒருவன்) அவைகளில் பிரவேசிப்பானாயின், அவனை - அவனைச் (சேர்ந்திருக்கிற) யார்க்கும் - எவர்களுக்கும், வாய் அனைந்து ஆக்கும் - நல்வழிகளெல்லாஞ் சேர்ந்து நன்மைபயக்கும்.

ஒருவன் கெட்டகாரியத்துக்கு உடன்படாமலும் கொல்லாமலும் நோயாளிகளுக்கு இதஞ்செய்தும் பெரியோர்நூல்களில்

சொல்லிய நற்றூணங்கள் தன்னிடம் அமையும்படி அவைகளின் விஷயங்களை ஆராய்ந்து அப்படியே நடப்பானாயின் அவனைச் சேர்த்தவர்களுக்கும் நல்வழிகள் கைகூடி நன்மையுண்டாகுமென்பது கருத்து.

கொல்லாமையை மூன்றும்பாட்டிலேசொல்லி இங்குஞ் சொன்னதென்னவெனின், அது முந்தியபுறமுள்ளனமும் அதனால் அவனைச் சேர்த்தவர்களும் நன்மை யடைவார்களென்றும் அறிவித்தற்கென்க. இனி இவ்வாறு வருவனவற்றிற்கும் இதுவே நியாயம்.

உடன்றார்—உடலப்பட்டவர்கள் ; “துறந்தார்க்கும் துவ்வா தவர்க்கும்” என்பதுபோல் செய்யப்படுபொருளைச் செய்ததுபோல உபசரித்தது, [பொது-ஞ-சுக] உடல்-பகுதி, நகரம்-இடையிலே, ஆர் - பலர்பால் விசுதி. லகரம் எனகரமானதுசந்தி. நூல் என்னுஞ் செயப்படுபொருள் நோக்கி எனபதோடு முடியும். மாண்டார் — மாண் - பகுதி, பண்படி, ட் - இடையிலே, ஆர் - விசுதி. நூல்களை நோக்குவதும் அப்படி நடப்பதும் என ஜோண்டாகக்கொண்டு ஆறுபொருள் அமைத்துக்கொள்க. (க)

கற்றாளைக் கற்ற துணராரொன மதியார்
உற்றாளை யன்னணமே யோராமல் - அற்றார்கட்.
குண்டி யுறையு னுடுக்கை யிவையியந்தார்
பண்டிதராய் வாழ்வார் பயின்று.

(இ-ள்.) கற்றாளை - படித்தவனா, கற்றது-கற்றவிஷயத்தை, உணரார் என - அறியாதவனென்று, மதியார் - நினைக்காதவராகளாய், உற்றாளை - உறவினரை, அன்னணமே - அப்படியே, [உறவினராக], ஓராமல் - நினையாமல், அற்றார்கட்டு - (ஆதரிப்பவர்) இல்லாதவருக்கு, உண்டி - உணவும், உறை - மருந்தும், உள் - வாசஸ்தானமும், உடுக்கை - வஸ்திரமும், இவை - ஆகிய இவைகளை, எய்தார் - கொடுத்தவர்கள், பண்டிதராய் - நூல்களைக்கற்றுத் தேர்ந்தவர்களாக, பயின்று - வழங்கப்பட்டு, வாழ்வார்—.

பொருமை முதலியவற்றால் கற்றுணர்ந்தவரைத் தெரியாதவ
வொன்று இகழாமல் புகழ்வதும் தேகசம்பந்த மாத்திரத்தினு
லேயே உறவினரை அதுகூலவென்று நினையாமலிருப்பதும் ஆத
ரவுதப்பினவர்களுக்கு சோறுமுதலியவை கொடுத்துக் காப்பா
ற்றுவதும் ஆகிய இந்த நல்லியற்கைகளை உடையவரே பண்டித
வென்று புகழப்படுவாரன்றி சும்மாப் புத்தகங்களைப் படித்தவர்
புகழப்படமாட்டாவென்பது கருத்து.

கற்று அது உணரார் எனவும் பிரிக்கலாம். கற்றா—கல் -
பகுதி, த்-இடைசிலை, ஆர் - விசுதி, ல் த் ஆனது சந்தி. அன்
னணம்—அன்னவண்ணம் என்பதின் மருஉமொழி. உண்டி—
உண் - பகுதி, இ - செயப்படுபொருள் விசுதி, ட் - எழுத்துப்
பேறு. உடுக்கை—உடு - பகுதி, ஐ - செயப்படுபொருள் விசுதி,
கு-சாரியை. ஈ என்னும் பகுதிபோல் ஈய் என யகரவீற்றுப்
பகுதியும் உண்டென எமக்குக்கிடைத்த மூன்று பிரதிகளிலும்
அப்படியே யிருப்பதாலும் சிலபுலவர் இராமாயணமுதலியவற்
றில் அங்ஙனமே அச்சிட்டிருப்பதாலும் கொண்டோம். உண்டி
உறை உள் உடுக்கை—இவை டெயர்ச்செய்வெண். பண்டிதர்—
வடமொழி. (க0)

செங்கோலான் கீழ்க்குடிகள் செல்வமுஞ் சீரிலா,
வெங்கோலான் கீழ்க்குடிகள் வீய்ந்துகளும் - வெங்
கோல், அமைச்சர் தொழிலு மறியலமென் றுற்ற,
எனைத்து மறியாமையான்.

(இ - ள்.) செங்கோலான் செல்வமும் - நல்லதுணைத்தனஞ்
செய்யுமரசனுக்கு வருஞ் செல்வமும், கீழ்க்குடிகள் செல்வ
மும் - அப்படிப்பட்ட அரசன்கீழ் வாழங்குடிகளுக்கு வருஞ்
செல்வமும், சீர்இலா-யோக்கியதை யில்லாத, வெங்கோலான்-
கொடுமையான துணைத்தனஞ்செய்யு மரசன், வீய்ந்து உகலும்-
கெட்டுச் சிதறிப்போவதும், கீழ்க்குடிகள்-அவ்வரசன் கீழிருக்
குங் குடிகள், (வீய்ந்துகளும், வெங்கோல் - கொடுங்கோன்மை
யுள்ள, அமைச்சர்-மந்திரிமார், (வீய்ந்துகளும்—), தொழிலும்-
அந்த மந்திரிமாரகளுடைய காரியம், (வீய்ந்துகளும்—), ஆற்ற-

பூர்ணமாக, அறியலம் என்று - அறியமாட்டோம் என்று சொல்
வோம், (ஏனெனில்) எனேத்தும் அறியாமையான - ஏதையும்
அறியமாட்டாமையால்.

உல்ல அரசனுக்கும் அவன் குடிகளுக்கும் செல்வமுண்டாவ
தும், கெட்ட அரசனுக்கும் அவன் குடிகளுக்கும் அழிவுண்டாவ
தும், கெட்டமந்திரிகளுடையகேடும், அவர்கள் காரியம் நிறைவே
றாமற்போவதும், ஆகிய இவைகளின் முகாந்தரம் நமக்குத் தெரி
யாது, ஏனெனில் பிரத்தியஷதமாபாத ஏதையும் நாம் அறிவது
கூடாமையால் என்பதாம்; என்றால் வாழ்வதும் அழிவதும் பிர
த்தியக்ஷமாகத் தெரிகின்றன. காரணமோ அவரவா நனமை
யும் தீமையுமென்று ஊகிக்கத்தக்கனவா யிருக்கின்றன என்பது
சுருதது.

கோல் - தராசுக்கோல், செம்மையானகோல்—இருபுறமும்
பேதமின்றி யிருக்குங்கோல் ; இது பக்ஷபாதமில்லாமல் நேரா
யிருக்கும் துணைத்துக்கு உவமையாகுபெயர். இதனாலே
நான் அரசன் கையிப்பிடிக்கும் கோலுக்கும் செங்கோல் என்று
பெயர்வழங்கும். செங்கோலாஜம் கீழ்க்குடிசளும் என்று உம்
மைத்தொகை. வெங்கோலான் கீழ்க்குடிசன் என்பது மிட்டடி
யே. வெம்மையானகோல் - வெங்கோல்; அமைச்சர்—அமாநிய
என்கிற வடமொழித்திரிபு. வீயந்துகல் என்பதை இதனோடு
தொழில் என்டதோடும் கூட்டவேண்டும். இல்லாவிடின ஆறு
விஷயங்கள் அமையா. ஈயந்தென்பதற்குச் காட்டிய நியாயத்
தை வீயந்தென்பதற்கும் கொள்க. அமைச்சர்தொழில் - இது
வும் உம்மைத்தொகை. அறியலம்—தன்மைப்பன்மை எதிர்மறை
வினைமுற்று. என்று என்டதோடு சொல்வோம் என்பதை வரு
வித்துக் கூட்டிக்கொள்க. இல்லையாயின் வாக்கியத்திற்கு முடிபு
இல்லை. எனேத்து—என் - வினாவிடைச்சொல், ஐ-சாரியை, து-
ஒன்றன்பால் விசுதி. (௧௧)

அவாவறுக்க வுற்றான் றளரானவ் வைந்தின்
அவாவறுப்பி னுற்ற வமையும் - அவாவறான்

ஆகு மவனாயி னேக்களிற்றி னாற்றுண்டு
போகும் புழையுள் புகுந்து.

(இ-ள்.) அவா அறுக்கல் உற்றான்-மனம் உற்றாகிய ஆசையை நீக்கினவன், தளரான் - மனம் ஸ்திரமாயிருப்பான்; அவ் ஐர் தின் - அந்தப் பஞ்சேந்திரியங்களின் வழியாவருகிற, அவா அறு பட்டின் - ஆசைகளாகியன, ஆற்ற அமையும் - (அவனுக்கு சந்தகுணங்களெல்லாம்) தூர்ணமாகப் பொருந்தும்; அவா அறான்-ஆசைகளை நீக்காதவன், அவன் ஆகும் - விண்ணாவான்; ஆயின்-அட்டமியானால், ஐங்களிற்றின் - ஐம்பொறிகளாகிய யானைகளால், நாற்று உண்டு - அலைபுண்டு, புலந்து - (நன்மைகளெல்லாம்) கெட்டு, புழையுள்-நரகதுவாரத்தில், போகும்-போவான்.

ஆசைப்பற்றைத் துறந்தவன் எதற்கும் அஞ்சாமலிருப்பான்; ஆசைக்காத் துறந்தவனுக்குச் சகல சந்தகுணங்களும் வந்து பொருந்தும்; ஆசைநீக்காதவன் பிரயோசன மில்லாதவ னாவான்; அவனுக்கு சந்தகுணங்களெல்லாம் பழுதுடனும்; அனறியும் அவன் நரகத்தில் வீழ்வான் என்பது கருத்து.

அ எவ்ஹுஞ் சட்டி பிரசித்தத்தைக் குறிக்கின்றது, அதனால் ஐந்து இந்திரியங்களுக்காயிற்று. இந்திரியங்களைக் கனிது என்க. அலைக்குள் வல்லமை மிகுதி பற்றி என்க. டோகும்-செய்யுமென் முற்றதலால் ஆண்பாலுக்கு வந்தது. அவம் - உயனின்மை, அதனையுடையவன் அவன்; எனகம் ஆண்பால் விகுதி. ()

கொலைக்களம் வாரக்குத்துச் சூதாடு மெல்லை
அலைக்களம் போர்யானை யாக்கும் - நிலைக்களம்
முச்சா ரிகைபொதுங்கு மோரிடமு மின்னவை
நச்சாமை நோக்காமை நன்று.

(இ-ள்.) கொலைக்களம் - செத்துக்களைக் கொல்லுமிடமும், வார குத்து - தோல்லைக்குமிடமும், குது ஆடும் எல்லை - சூதம் ஆடுகிற இடமும், அலை களம் - சண்டைகளை வகுத்துகிற இடமும், போர்யானை - சண்டைக்கு உரியயானைகளை, ஆக்கும் - (கொல்

லும்படி) பயிற்றுவிக்கிற, நிலைக்களம் - நிலையான இடங்களும், முச்சாரிகை - யானை தேர் குதிகைகள் இடமாகவும் வலமாகவும் சாரிகை செய்கிற, ஒதுங்கும் ஓரிடம் - ஒதுங்கும்படியான தொரு இடமும், இன்னவை - இப்படிப்பட்ட தகாத இடங்களை, நச்சாமை-விரும்பாமையும், நோக்காமை-பாராமையும், நன்று - நல்லகாரியம்.

கொலைக்களம் அலைக்களம் சூதாபிமிடம் இவைகள் பழகப் பழக இரக்கமற்று அந்தவாதனையே பெரும்பாலும் உண்டா மாதலின் அவைகளையும், போராயானை யாக்கு மிடம் சாரிகை யொதுங்குமிடம் அபாயகரமாகையால் அவைகளையும், வார்பு த்துமிடம் அசுத்தமும் அருவருப்புமாகையால் அதுவும் நச்ச வும் நோக்கவு மாகாது என்பது கருத்து.

அசுத்தமும் அருவருப்பும் கொலைக்களம் முதலியவற்றிற் கும் உண்டு.

கொலைக்களம் — கொலையைச் செய்யுங்களம் என உருபும் பயனுமுடன்தொக்க தொகையாகவேனும் கொலையினதுகளம் என ஆற்றலுருபு தொக்கதாகவேனும் கொள்ளலாம். அலைக்கள மும் இப்படியே; அலை—முதனிலைத் தொழிற்பெயர். கொலை— தொழிற்பெயர், ஐ - விசுதி. குத்து — முதனிலைத்தொழிற்பே யர், அவ்விடத்துக்கு ஆகுபெயர். முச்சாரிகை—மூன்றினது சா ரிகை என ஆறும்வேற்றுமைத் தொகையாக் கொள்ளவேண் டும். மூன்றுசாரிகை என பண்புத்தொகையாகவும் ஆம். குறி ப்பினால் யானைமுதலியவற்றின் என்றும். நன்று — குறிப்ப முற்று. ஒதுங்கும் ஓரிடம்—எல்லாம் ஒரோயிடத்தில் சாரி சுற்றி வருவதனால் விசேஷ அபாயகரம் என்றபடி. (௧௩)

வினையாமை யுண்ணுமை யாடாமை யாற்ற உளையாமை யுட்குடைத்தா வென்று - களையாமை தூற்பட்டார் பூங்கோதாய் நோக்கி னிவையாறும் பாற்பட்டார் கொண்டொழுகும் பண்பு.

(இ-ள்.) தூல் பட்டார் பூங்கோதாய் - நல்லசாஸ்திரநெறியிற் செர்ந்தவர்களுடைய பெண்ணே ! வினையாமை - பயிர் வினையாமைமையும், உண்ணாமை - (இந்திரியங்கள் கொழுக்கும் படி) போஜனஞ்செய்யாமைமையும், ஆடாமை - விண் வினையாட்டுகளைச் செய்யாமைமையும், ஆற்ற - மிகவுழ், உனையாமை - (நினைச்சொற்களுக்கு) மனநோகாமையும், உட்கு உடை - பயத்தையுடைய, தா - வருத்தங்களை, வென்று - ஜயித்து, கனையாமை - தம்முடைய சீலங்களை நீக்காமையும், இவை ஆறும்—, நோக்கின் - ஆராய்ந்துபார்த்தால், பால்பட்டாரா - மேலான ஒழுக்கத்தையுடையவர்கள், கொண்டு ஒழுகும்-கைக்கொண்டு ஆசரிக்கிற, பண்பு - குணங்கள்.

மேலான வொழுக்கமாவது துறவறம்; ஆகவே துறவிகள் பயிரிடுகின்றனவழிலி லிறங்காமலும், இந்திரிய புஷ்டிக்கு ஏதுவான உணவுகளை யுண்ணாமலும், பல்வினையாடல்களால் காலங்கழியாமலும், பிறர்வைதால் அதற்கு மனவருத்தமடையாமலும், அஞ்சத்தக்க வருத்தங்களை வெல்லுதலும், அவை காரணமாகத் தஞ்சீலங்களைக் கைவிடாமலும் இருக்கவேண்டும் என்பது கருத்து.

அனேக ஜந்து இம்மை நேரிடுமாதலால் துறவிகள் பயிரிடலாகாது. இந்திரியங்கள் கொழுத்தால் உலக இன்பங்களின் மேற் செல்லும், வினையாட்டு வேதாந்த காலசேஷத்திற்கும் தியானத்திற்கும் இடையூறும். துஷணைக்கு மனநோவது குரோத முதலியவற்றை விளைக்கும். வருத்தங்களை வெல்லா விடின சீலங்கள் நடவா. சீலங் குலைந்தால் துறவற வியல்பே கெடுமென அறிக.

வினே - இங்கே பிறவினைப்பகுதி. உட்கு - முதலிலைத் தொழிற்பெயர், உட்குதலையுடைய என்றால் அதற்குக் காரணமான என்றபடி. உடைத்தா - பண்புத்தொகை. (கசு)

பொய்யான் புலாலொடு கட்போக்கித் தீயன
செய்யான் சிறியா ரினஞ்சேரான் - வையான்
கயலியலுண் கண்ணாய் கருதுங்கா லென்று
மயல வயலவர் நால்

(இ-ள்.) கயலியல் - மீனின் தன்மையையுடைய, உண்கண் ணம் - மையுண்ட கண்களை யுடையவளே ! (ஒருவன்) பொய் யான் - பொய்சொல்லாதவனாயும், புலாலொடு கள் - மாமிசத் தையுங் களையும், போக்கி - நீக்கி, தீயனசெய்யான் - தீமை யான காரியங்களைச் செய்யாதவனாயும், சிறியார் இளம் சே ரான் - அற்ப ஜனங்களுடைய கூட்டத்தைச் சேராதவனாயும், வையான் - பிறரைத் துவையாதவனாயும் (இருட் டானனால்), சரு துங்கால் - யோசிக்கும்போது, என்றும் - எப்போதும், அயல வர்தூல் - பிறர்செய்த தரும தூல்கள், அயல - (அவனுக்கு) புறத்திலிருப்பனவேயாம், [உபயோகமில்ல வென்றது.]

ஒருவன் பொய்சொல்லாமை முதலிய சுகுணங்களுள்ளவ னனால் சகல தருமசாஸ்திர காரியங்களையும் ஆசரித்தவனாகிற னென்பது சுருத்து.

இவைகளை மறுத்துங் கூறியது எல்லாவற்றிலு மிவை முக் கியமென்பதற்கு. ஒடு - எண்ணிடைச்சொல். இது புலாலொ டும் சேரும். அயல-பலவின்பாங்குறிப்பு முற்று. அயல் - பகு தி, அ - விதி. மயல என்று பிரித்து, மயக்கமுள்ளன எனவு முணாக்கலாம். (௪௫)

கண்போல்வார்க் காயாமை கற்றாரினஞ் சேர்தல் பண்போற் கிளவியார்ப் பற்றாமை - பண்போ லும் சொல்லார்க் கருமறைசோ ராமை சிறிதெனினும் இல்லார்க் கிடர்தீர்த்த னன்று.

(இ - ள்.) கண்போல்வார - கண்ணோடொத்த சிநேகிதர் முதலானோ, காயாமை - கோபியாமையும், கற்றார் இனஞ் சே ர்தல் - கற்றவர்களுடைய கூட்டத்தைச் சேர்த்திருப்பதும், பண் போல் கிளவியார் - இராகத்தைப்போன்ற சொல்லைய யுடைய பெண்களை, பற்றாமை - (பரவசப்பட்டுச்) சேர்த்திராமையும், பண்போலும் சொல்லார்க்கு - வீண்போன்ற சொல்லையுடைய பெண்களுக்கு, அருமறை - அருமையான ரகசியங்களை, சோரா மை - சோர்ந்து சொல்லாமையும், (சோராமை) - எந்தக்காரிய

த்திலும் தளராமையும், சிறிது எனினும் - சிறிது பொருளும், இல்லார்க்கு - இல்லாத தரித்திரர்க்கு, இடர்தீர்த்தல்-வருத்தத் தைத் தீர்த்தலும், உன்று - நல்லகாரியங்கள்.

சுருத்து வெளிப்பட்டடை. பெண்டருக்கு ரகசியங்களைச் சொல்லின் வெளிப்படும்.

போல்வார்க்காயாமை—“இயல்பின் விகாரமும் விகாரத்தியல்பும்” என்கிற விதியால் உயர்திணைப்பெயர் முன்னும் வலிமிசுத்தது. திளவியார்ப் பற்றாமை மிப்படியே. சோராமை என்பதை சோர்ந்து சொல்லாமை வரைக்கும் கொள்ளவேண்டும். சொற்றாமை, அல்லது சொல்லாமை என்பது பாடமிருக்கில்லை. காயாமை முதலிய எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்கள் செவ்வெண் விகாரத்தால் தொகை பெருவாயின. உன்று என்பது பொதுவானதோர் குறிப்பு முற்று. (௧௯)

துறந்தார்கட் துன்னித் துறவார்க் கிடுதல்
இறந்தார்க் கினிய விசைத்தல் - இறந்தார்
மறுதலை சுற்ற மதித்தோம்பு வாணைல்
இறுதலில் வாழ்வோ யினிது.

(இ-ள்.) துறந்தார்கண் துன்னி-துறவறத்தாரிடம் சோந்து, துறவார்க்கு இடுதல் - இல்லறத்தார்க்குக் கொடுத்தலும், இறந்தார்க்கு - (கல்வி) மிகுந்தவர்க்கு, இனிய - பிரியமான காரியங்களை, இசைத்தல் - செய்தலும், இறந்தார் - தன் வமிசத்தில் இறந்துபோனவரையும், மறுதலை - விரோதிகளையும், சுற்றம் - சுற்றத்தாரையும், மதித்து - கணப்படுத்தி, ஒம்புவானேல்-பாதுகாப்பானாயின், இறுதல் - அற்றுப்போதல் யுடைத்தான, இல்வாழ்வே - இல்லறமே, இனிது - (துறவறத்திலும்) இனியதாம்.

துன்னி யென்னு மெச்சம் ஒரு தனித்தொழிலே யன்றித் துறவோர்க் கிடுதலுக்குக் காரணமன்று. ஆகவே துறந்தானைத் துன்னுதலும், துறவறத்தார்க்கு ஈதலும், கல்விமிக்கார்க்கு இனிய இசைத்தலும், இறந்தாரையும் விரோதிகளையும் டந்துக்களையும்ஓம்

பொருள். அடங்குதல் - சேர்தல். ஏலாதி ஆறாயிருக்க இதில் ஏழுபொருள் சொல்லியது என்னெனின், கண்டசாக்கரையும் சேர்த்துக் கொண்டென்க. (கக)

கொல்லான் கொலைபுரியான் பொய்யான் பிறர் பொருண்மேல், செல்லான் சிறியா ரினஞ்சேரான் - பல்லார், மறையிற் செவியிலன் தீச்சொற்கண் மூங்கை, இறையிற் பெரியார்க் கிறை.

(இ - ள்.) கொல்லான் கொலைபுரியான் பொய்யான் - கொல்லாதவனும் கொலையைச் சம்மதியாதவனும் பொய் சொல்லாதவனும், பிற்பொருள்மேல் செல்லான் - பிறர்சொத்துச் சளி ஆசைட்டமிச் செல்லாதவனும், சிறியார் இனஞ்சேரான் - அற்பருடைய கூட்டத்தைச் சேராத்தவனும், பல்லார் மறையில் - பலருடைய ரகசியத்தில், செவியிலன் - காதில்லாதவனும், தீச்சொற்கண் மூங்கை - கெட்டபேச்சுப் பேசுவதில் ஊமையாய் மிருப்பவன், இறையில் பெரியோர்க்கு - முதன்மையான பெரியோர்களுக்கு, இறை - தலைவனாவான்.

சொல்லாமை முதலிய சந்தனமுள்ளவன் பெரியோர்க்குப் பெரியோன் என்பது கருத்து.

மறையிற் செவியிலன் என்பதற்கு ரகசியம் பேசுமிடஞ் சென்று கேட்ட வனல்லன் என்பதும் தீச்சொற்கண் மூங்கை என்பதற்கு தீய சொற்களைச் சொல்லாதவன் என்பதும் கருத்து.

கொல்லான் முதலிய பெயர்கள், “ஒரு பொருண்மேற் பல பெயர்வரினிறுதி ஒருவினையொடுப்ப தனியுமொரோவழி” என்கிற சூத்திரவிதியால் அமைந்தன. இதிலும் ஏழுபொருள் மூற்பாட்டிற் சொன்ன நியாயத்தினால் பொருந்தின. (உ௦)

மின்னே மிடையார்சொற் றேறான் விழைவோரான் கொன்னே வெகுளான் கொலைபுரியான்-பொன்னே உறுப்பறுத் தன்ன கொடையுயப்பான் றன்னின் வெறுப்பறுத்தான் விண்ணகத்து மில்.

(இ-ள்.) பொன்னே - பொன் போன்றவளே ! மின் நோர் இடையார் சொல் - மின்னலையொத்த இடையையுடைய பெண்ணின் பேச்சை, தேறான்-நிச்சயிக்காதவனாயும், விழைவு ஓரான்-ஆசைப்படாத தக்க விஷயங்களை நினைவாதவனாயும், கொன்னே வெகுளான் - வீணாய்க் கோபியாதவனாயும், கொலைபுரியான்—, உறுப்பு அறுத்தது அன்ன-தன் அவயவங்களை அறுத்துக் கொடுத்ததை யொத்த, கொடை - கொடுப்பதை, உவப்பான்-சந்தோஷமாய்க் கொள்பவனாயும், தன்னின் - தன்னிடத்தில், வெறுப்பு அறுத்தான் - மயக்கத்தை நீக்கினவனுய் முள்ளவன், விண் அகந்தூர் - சொர்க்கலோகத்திலும், இல் - இல்லை.

பெண் பேச்சை நம் மனம் வலிவில் இழுக்கும்படியான உலக விஷயங்களைப் பற்றாமல் தன்னிடம் மகிமையை நினைத்து வீணாக் கோபியாமல் எவருக்கும் சங்கடம் விளக்காமல் தன் மனதிலுள்ள மயக்கத்தை நீக்கிக் காப்பவன் இடைப்பது அருமை என்பது சுருத்து.

பொன் என்பது திருமகளுக்கும் சுவாணத்துக்கும் பெயர். மின்னலை, அவளுதலும் காணப்பட்டும் காணப்படாமலிருத்த வும் பற்றி இடைக்கு உவமிப்பது. விழைவு—விழையப்படும் பொருளுக்கு ஆகுபெயர். இங்கு கொலையாவது சங்கடம்; உறுப் பறுத்தன்ன கொடை என்பது புறவுக்காகத் தன் உடலை அறுத்துத் தந்த சிபிச்சுந்தரவர்த்தியையும் சுவரகுண்டலங்களை அறுத்துக் கொடுத்த கண்ணையும் குறித்தது. கொன்னே—இடைச்சொல். அப்படிப்பட்டவரும் சிலரிருந்ததாக புராணங்களால் தெரிதலால் இல் என்பது அருமை நோக்கிளங்க.

இளமை கழியும் பிணியும் பிணியும்
வளமை வலியிவை வாடும் - உளநாளால்
பாடே புரியாது பால்போலுஞ் சொல்லினால்
வீடே புரிதல் விதி.

(இ-ள்.) பால்டோலும்சொல்லினும் - பாலேபோலே மதுரமானசொல்லை யுடையவளே ! இளமை கழியும் - வாலிபம் நிலை

யாமற் போய்விடும் ; பிணி - வியாதியும், மூப்பு - கிழத்தனமும், இயையும் - சம்பவிக்கும்; வளமை வலி இவை - செவ்வம் தேகபலம் ஆகிய இவைகள், வாடும் - அழியும்; (ஆதலின் உளநாளால் - உயிரோடிருக்கும் காலத்தில், பாடே புரியாது உலகவின்பத்தை அனுபவிக்க வருத்தப்படாமல், விடே - மோக்ஷத்துக்கு உரியகாரியத்தையே, புரிதல் - செய்வது, விதி (மனிதருக்கு) கடமை.

நிலையற்ற இளமை முதலியவற்றை நிலையுள்ளனவாக நம்பி இம்மைப்பயனை அனுபவிக்கப் பாடுபடாமல் மோக்ஷத்துக்கு பாடுபடவேண்டுமென்பது கருத்து.

நாளால் — மூன்றாம்வேற்றுமை இடப்பொருளில் வந்தது.

வாளஞ்சான் வன்கண்மை யஞ்சான் வனப்பஞ்சான் ஆளஞ்சா னாயபொரு டானஞ்சான் - நாளஞ்சான் காலன் வரவெழுதல் காணின்வீ டெய்திய பாவினா லெய்தப் படும்.

(இ-ள்.) வான் அஞ்சான் - வான்முதலிய ஆயுதங்களுக்கும் அஞ்சாதவனும், வன்கண்மை அஞ்சான் - வீரத்திற்கு அஞ்சாவனும், வனப்பு அஞ்சான் - அழகானதோற்றத்திற்கு அஞ்சாவனும், ஆள் அஞ்சான் - படைவீரரையுடையனா யிருத்தலுக்கும் அஞ்சாதவனும், ஆய பொருள்தான் அஞ்சான் - சென்றிருக்கி பொருளுக்கு அஞ்சாதவனுமாய், காலன் - எமன், நான் எஞ்சா - குறித்தநான் குறையாமல், வர எழுதல் - தன்மேல்வருதற்கு ஆயத்தமாயிருப்பதை, காணின் - ஒருவன் கண்டால் வீடு எய்திய - மோக்ஷமார்க்கத்தைப்பொருந்திய, பாலின்-தமையையுடைய, தூல் - சாஸ்திரத்தை, எய்தப்படும் - அவயம் அடையவேண்டும்.

உலகத்தில் ஒருவன் எத்தனை ஆயுதமுள்ளவனாயிருந்தாலும்காவீரனாயிருந்தாலும் எவ்வளவு பெருந்தோற்றமுள்ளவாயிருந்தாலும் எத்தனையேனை வைத்திருந்தாலும் எவ்வளவு வெ

ருள் திரட்டி யிருந்தாலும் ஒன்றுக்கும் பயப்படாமல் குறித்த ஆயுள்முடிவில் எமன் வராதொழியா னாதலால் அது கண்ட வன் மோட்சத்திற் குரிய வழிகாட்டும் சாஸ்திரத்தைப் பயில வேண்டும் என்பது கருத்து.

அஞ்சான்—எதிர்மறை வினையாலனையும் பெயர். எஞ்சா — எதிர்மறை வினையெச்சம். எதுக்கும் பயப்படமாட்டான் நாள் எஞ்சாமைக்குப் பயப்படுவான் என வைத்து ஆறுபொருள் அமைந்தது காண்க. எய்தட்டும் என்பது ஒருவகை வியங்கோள் வினைமுற்று. தேற்றப்பொருளுள்ள தொழிற்பெயரொன்றும் சிலர் சொல்லுவர். (உரு)

குணநோக்கான் கூற்றோக்கான் கோலமு நோக்கான், மணநோக்கான் மங்கலமுநோக்கான் - கணநோக்கான், கால்காப்பு வேண்டான் பெரியோர் தூல் காதலற்கு, வாய்காப்புக் கோடல் வனப்பு.

(இ-ள்.) குணம் நோக்கான் - தயா தாக்ஷிணிய முதலான குணங்களைப் பாராமல், கீழ் - செல்வத்தை, நோக்கான்—, கோலமும் - அழகும், நோக்கான்—, மணம் - கலியாணத்தை, நோக்கான்—, மங்கலமும் - நல்ல வாழ்க்கையையும், நோக்கான்—, கணம் - பந்துக்கள் கூட்டந்தையும், நோக்கான்—, காதலற்கு - தன் புத்திரருக்கு, கால்காப்பு - கால்கிலங்கு போன்ற சமுசாரபந்தத்தை, வேண்டான் - விரும்பாமல், பெரியோர் தூல் - பெரியோர்செய்த சாஸ்திரங்களை, வாய்காப்பு - வாய்த்த காவலாக, கோடல் - கொள்ளுதல், வனப்பு - ஒருவனுக்கு அழகா யிருக்கும்.

ஒருவன் தன் குமாரனுக்கு நேர்ந்திருக்கும் குண முதலானவைகளை ஒரு பெரிதாக ஸக்ஷியஞ் செய்யாமல் அவனுக்குச் சம்சாரபந்த நீங்கும்படியான பெரியோர் தூலயிற்சியே விசேஷ மென்று கொள்ளவேண்டு மென்பது கருத்து.

நோக்கான், வேண்டான் — முற்றெச்சம். கூற்ற என்பது செல்வத்துக்குக் காரியவாகுபெயர். காப்பு - காத்தல்; அதாவது போகவொட்டாமல் தடுத்தல். ஆகவே கால்காப்பு விலங்

காயிற்று. வாய்காப்பு—வினேத்தொகை. ‘வாய்ப்பாகக் கோடல், எனவும் பாடமிருக்கலாம். அதில் வாய்ப்பு - பொருந்தியது என்பது அருத்தம். (உசு)

பிணிபிறப்பு மூப்பொடு சாக்காடு துன்பம்
தணிவி னிரப்பிவை தாழா - அணியின்
அரங்கின்மே லாடுந் போ லாகாம னன்றும்
நிரம்புமேல் வீட்டு நெறி.

(இ - ள்.) வீட்டுநெறி - மோக்ஷமார்க்கம், பிணி - விபாதி யும், பிறப்பு - பிறவித்துண்டமும், மூப்பொடு - கிழத்தனமும், சாக்காடு - மரணமும், துண்டம் - வருத்தமும், தணிவு இல்-அடங்காத, நிரப்பு - குறைகளும், இவை - ஆகிய இவைகள். தாழா - குறையாமல், அணியின் - பழைய சோலங்களால், அரங்கின்மேல் - ஆட்டச்சபையில், ஆந்நாடுபோல - கூத்தாடு கிறவர்க்காட்டோல், ஆகாமல் - பிறப்பது மிறப்பதுமா யுழலாமல், நிரம்புமேல் - வந்து நிறையுமாயின், நன்றும் - (மனிதனுடைய நிலை) நலன்தாம்.

மோக்ஷத்தின்வழி கைகூடியால் வேறுவேறு வேடம் பூண்டு கூத்தாடும் கூத்தனா டோல் மாறிமாறி வரும் பிறப்பிறட்ட கள் ஒழிந்து சுன்னொருமெண்டது சருத்து.

பிணி முதலியவற்றோடும் ஒடு என்பதைப் பிரித்துக் கூட்டிக் கொள்க. தாழா என்கிற வினையெச்சம் ஆகாமல் என்பதின் பகுதியாகிய ஆகு என்பதில் முடியும். தாழாமல் - உழலாத இல்லாமல் எனப் பொருள் பொருந்தும். நிரப்பு - நிரித்திரமுமாம். சாக்காடு — தொழிற்பெயர், காடு - விசுதி. துன்பம் என்பது பொருளாழிவு முதலியவற்றால் வரும் பலவுமாம் நன்று - எழுவாய், ஆம் - பயனிலை. ‘ஆகாமல் என்றும்’ என்கிற பாடம் பொருந்தாதென அறிக. (உரு)

பாடகஞ் சேராமை பாத்திலார் தாம்விழையும்
நாடகஞ் சாராமை நாடுங்கால் - நாடகம்
சேர்ந்தார் பகைபழி தீச்சொல்லே சாக்காடே
தீர்ந்தாற்போற் தீரா வரும்.

(இ-ள்.) பாடு அகம் - சங்கீதம் டாடு மிடத்தை, சேராமை-சேராதிருக்கவேண்டும்; டாத்திலார்தாம் - வேசிமார்கள், விழையும் - விரும்பத்தக்கதான, நாடகம் - நாடகங்களை, சாராமை - சேராதொழிக; நாடுங்கால் - யோசித்தால், நாடகம் சேர்ந்தார் - நாடகம் சேர்ந்தவர்களுக்கு, டகை பழி - விரோதமும் பழிப்பும், தீச்சொல்லே - பிறர் கூறுங் கெட்டசொற்களும், சாக்காடே - மரணமும், தீர்த்தால்டோல் - தீர்த்தாஸெப்படியோ அப்படியேயிருந்து, தீராவரும் - அழியாமல் வந்து சேரும்.

வேசிமார் பாடுமிடம் ஆடுமிடங்களில் சேராம விருக்கவேண்டும்; அப்படி சேர்ந்தால் பகை பழி நித்தனை மரணங்கள் சம்பவிக்குமென்பது கருத்து. ஏனெனில் அங்கே சேருகிறவர் பெரும்பாலும் குடியரும் வெறியரும் முதலான அயோக்கியரே ஆதலாலே ஏதேனு மொரு சாங்குட்டிச் சண்டையும் வசையும் யோக்கியர்காணில் நித்தனாயும் முடிவுக்குப் டகையால் மரணமும் சம்பவிக்கு மென்பதாலுணவுணர்.

டாத்திலார் என்பதை டாடகத்தோடுங்கூட்டிக். பாத்து - பங்கு, அதற்கு ஏற்ற இல்லார் எனக் காரணப்பெயர்; லகரம்-தொகுத்தல். டாடகம்—வினைத்தொகைத்தொடர். சாராமை-வியங்கோள் வினைமுற்று. மை - விசுதி என்பதுநேர். மகரம்-எழுத்துட்டேறு, இவை இரண்டோடு பகைமுதலிய நாங்குஞ் சேர ஆறுபெருளாம். சேர்ந்தார் — நாண்காய்வேற்றுமைத்தொகை. டகைபழி—உம்மைத்தொகை. தீர்த்தாற்போல் தீராவரும் என்றால் முதலில் இருக்கிற டகைமுதலியனவும் தீர்ந்து போனதுபோல் அமைதியாயிஞ் சந்தோஷமாயிருந்து பின் ஒருபாளும் தீரத்தக்கதாகாமலே வந்து குழும் என்படி. தீரா—எதிர்மறை வினையெச்சம், விசுதியெட்டது. (உசு)

மாண்டமைந்தா ராண்ட மதிவளப்பே வன்கண்மை ஆண்டமைந்த கல்லியே சொல்லாற்றல் - பூண்டகால மறிதல் கருதுங்காற் றாதுவர்க்கு [மைந்த ஞால மறிந்த புகழ்.

(இ - ள்.) மாண்டு அமைந்தார் - பெருமைப்பட்டுள்ள ஆய்ந்தமதி - ஆராய்ந்து எடுத்தபுத்தியும், வனப்பே - பெருமையானதோற்றமும், வன்கண்மை - வீரதீரமும், ஆண்டு அமைந்த - தாம் கையாண்டு பொருந்திய, கல்வியே - படிப்பு சொல் ஆற்றல் - பேசுவதில் சாமர்த்தியமும், பூண்டு அமைந்த - தாம் அனுபவித்துப்பொருந்திய, காலம் அறிதல் - (அரிடஞ்செல்வது முதலியவற்றின்) காலத்தை அறியுந்திறமுகருதுங்கால் - யோசிக்குமிடத்து, தூதுவர்க்கு - தூது செலவருக்கு, ஞாலம் அறிந்தபுகழ் - பூமியெல்லாம் தெரிந்திருக்கிற கீர்த்தியாகும்.

பெரியோர் எவ்வகைபுத்தியை மேன்மைப்படுத்தினார்களே அவ்வகைப்புத்தியும் பார்க்கும்பொழுதே பெருமை தோறும்படியான ருடமும் பிறர் அஞ்சும்படியான தீரதிலையும் (உயர்ந்தகல்வியும் பேசுந்திறமும், அவரவரிடம் செல்வதற்குப் பேசுவதற்கும் இன்னும் அந்தந்தத்தொழிலுக்குமேற்ற கமறியும் சக்தியும் தூதுவர்க்கு இருக்கின் மிக்க புகழ் என்பதகருந்து.

மதிவனப்பே முதலியவை விகாரத்தால் தொகைபெறுபின். சொல்லாற்றல்—சொல்லில் ஆற்றல் எனவிளிக்க. (உயர்வு) அஃகுநீ செய்ய லெனவறிந்தா ராய்ந்து வெஃகல் வெகுடலே தீக்காட்சி - எஃகுமன் கள்ளத்த வல்ல கருதி னிவைமூன்றும உள்ளத்த வாக வுணர்.

(இ - ள்.) வெஃகல் - பிறர்பொருளின்மேல் ஆசைப்படுத அஃகு - குறை, வெகுடலே - வீணாகக்கோபிப்டதை, நீ - நீக்க தீக்காட்சி - தீமையான டார்வையை, செய்யல் - செய்யாடு என - என்று, அறிந்து - (பெரியோர்சொல்லத்) தெரிந்துகொண்டு, ஆராய்ந்து - யோசித்து, எஃகு - அவற்றைமேற் கொள்ளு; கருதின் - ஆராய்ந்து பார்த்தால், இவை மூன்று அஃகன்முதலிய மூன்றுதருமங்களும், உள்ளத்த அல்ல - டமுள்ளவை அல்ல, உள்ளத்த ஆக - மனதில் வைக்கத்தவையாக, உணர் - தெரிந்துகொள்.

வெஃகல் வெகுடல் தீக்காட்சி இவைமூன்றும் தீமைதருவன ஆதலால் அவற்றைமுறையே குறைத்ததும் நீக்குவதும் செய்யாதொழிவதும் அவசியமானவை, ஆதலால் இவற்றை அனுட்டியுங்கள் ; இவை கள்ளமுள்ளன வெனக்கொள்ளாமல் மனதின்கண்ணே நிலைபெறுத்தத் தக்கவையா எண்ணுங்கள் என்பது கருத்து.

வெஃகல் வெகுடல் தீக்காட்சி என்கிற மூன்று செயப்படு பொருளுக்கும் அஃகு நீ செய்யல் என்கிற மூன்று வினைப்பயனிலை முறையே கூட்டியதனால் நிரணிரார் பொருள்கோள். [பொது - கு - கூட.] அணியுமிதுவே. அஃகு, நீ, எஃகு, இம் மூன்றும் ஏவொருமை. செய்யல்—எதிர்மறை வியங்கோள். வெகுள் தல் - வெகுடல். தீக்காட்சியாவது அன்புமருளு மில்லாதநோக்கு, பொருமை எண்ணுமாம். கள்ளத்த, உள்ளத்த, —கள்ளம் உள்ளம் என்னும் பெயர்களுடியாகப் பிறந்த சூழிப்பு முற்று. அத்து - சாரியை, அ-விசூதி. கள்ளத்தவல்ல உள்ளத்த மூன்றைப்பெருக்க ஆறாம். மல் - அசை. (உஅ)

மையேர் தடங்கண் மயிலன்ன சாயலாய்
மெய்யே யுணர்ந்தார் மிகவுரைப்பர் - பொய்யே
குறளைச் சடுஞ்சொல் பயனில்சொன் னான்கும்
மரலையின் வாயினவா மற்று.

(இ - ள்.) மை ஏர்-மையின் அழகுபொருத்திய, தடம் கண்-விசாலமான கண்களையும், மயில் அன்ன-மயிலையொத்த, சாயலாய் - உவனையுமுடையவளே ! உணர்ந்தார்-அறிந்தவர்கள், மெய்யே மிக உரைத்தார் - மிகவு மெய்யையே சொல்லுவார்கள், [பொய்சொல்லார்], பொய்யே - பொய்யும், குறளை - கோள்சொல்வதும், சடுஞ்சொல் - கடுமையான சொல்லும், பயனில் சொல் - பிரயோசனமற்ற சொல்லும், நான்கும் - ஆகிய நான்கும், மரலையின் வாயின - மூடன்வாயில் உண்டாகு மவை, ஆம்—, மற்று - அசை.

பெரியோர் மெய்ப்பேசுவர் பொய்ப்பேசார் என்கிற இரண்டையுங்கூட்டி ஆறுக்கிக்கொள்வேண்டும்.

கருத்து வெளிப்படை.

(உக)

நிலையளவி னின்ற நெடியவர்தா நேராக்
கொலைகளவு காமத்தி வாழ்க்கை - அலையளவி
மையனரீன் கண்ணாய் மறுதலையா மிம்மூன்றும்
மெய்யள வாசு விதி.

(இ-ள்.) அலை அளவி - அலைகளைப் பொருத்தி, மை அள - கட
லையொத்த, நீள் கண்ணாய் - நீண்டகண்களை யுடையவளே
நிலையளவிலின்ற - (சாஸ்திரங்கள் தந்தமக்குவிதித்த) நிலை
யினின்றும் டேராது, நெடியவர்தாம் - பெரியோர், நேரா
உடன்படாத, கொலைகளவு - கொலையும் களவும், காமத்திவ
ழக்கை - காமாக்கினியிற் பட்டிருந்தனும், மறுதலையா - இவா
ற்றிக்கு எதிராகிய கொல்லாமை கள்ளாமை காமத்தியிட்ட
மை ஆகிய, இம்மூன்றும் - இத்தமூன்றும், மெய் அளவாக
உடம்பின் அளவாக இருக்குவான்று, விதி - (நீ) விதிட்ட
யாசு.

பாடகாரியங்க ளாயினும் புண்ணியசாரியங்களாயினும் இவ
வு மூன்றுக்கு மாவேயல்லது பின்பெய்யப்பட்டா, அலத்தி
யமுதிய ாகமும் சொர்க்கமுள்ள அலவுவிக்கவேண்டும்
ஆதலால் பெரியோர் ஈடியுடையபாட கொலைமுதலியவற்றை
கைவிட்டுச் சொல்லாமை முதலிய தருமங்களை இவ்வுட
பிருக்குமளவே செய்துகொள்ள வேண்டும் என்பது கருத்து.

நெடியவர்—பெரியோர், அர்-விதி, அ-சாரியை, “இடை
யுகரம் இ ஆதல்” என்பதினால் பெரி கெடிஆயிற்று, யுகர
உடம்படுமெய். நீள்—விளைத்தொகை, ஆதலின் ளகரம் இய
டாயிற்று. மறுதலையா — ஆ-விளைத்தொகை. இம்மூன்றும்
என்றதனால் அம்மூன்றும் எனக் கொலை முதலானவையோ
சேர்த்துக்கொள்க. (௩௦)

மாண்டவர் மாண்ட வறிவினான் மக்களைப்
பூண்டவர் போற்றிப் புரக்குங்கால் - பூண்ட
உரதனே தேற்றினான் காரீநன் கூடன்
கிருதன் புறப்பவன் பேர்.

மத்தமயிலன்ன சாயலாய் மன்னிய சீர்த்
தத்தன் சகோட னபனித்தன் - புத்திரி
புத்திரன் பொய்யில் கிரீத னுபகிருதன்
இத்திறத்த வெஞ்சினர் பேர்.

(இ-ள்.) மாண்டவர் - மேம்பட்டவர், மாண்டதூறியினான் -
மாட்சிமைப்பட்ட புத்திரினால், மக்களை - புத்திரரை, பூண்ட
வர் - அடைந்தவர், போற்றி - போற்றித்தி, புரங்குங்கால் -
காப்பாற்றும்போது, (அவர்கள் பெயர் என்ன சொன்னார்கள
ளெனில்) உரதன்-ஒளரசனென்பதும், தேத்திரன்-தேத்திர
னென்பதும், காரீரன்-காரீரனென்பதும், கூடன்-கூடனென்
பதும், கிருதன் - கிருதனென்பதும், புரர்ப்பவன் - புரர்ப்பவ
னென்பதும், பேர்-பேராகுமென்று; (மேலும்) மத்தமயில்
அன்ன சாயலாய் - மதங்கொண்ட மாலையோன்ற சாயலை
யுடையவனே ! மன்னியசீர் - சீராப்பொருத்திய, தத்தன்-தத்
தன் என்பதும், சகோடன் - சகோடன் என்பதும், அ வித்
தன் - அடவித்தன் என்பதும், புத்திரி புத்திரன் - புத்திரி
புத்திரன் என்பதும், பொய் இல் - வஞ்சனையில்லாது, கிரீதன்-
கிரீதன் என்பதும், உபகிருதன் - உபகிருதன் என்பதும், எஞ்
சினர் - (முற்பாட்டில் சொல்லப்பட்டால்) மிகத்தவருடைய,
பேர் - பேர்கள், இத்திறத்த - இட்டிப்பட்டவை (என்றும்
சொன்னார்கள்.)

உலகத்தில் அவரவர் புத்திரரைப் டலவகையில் அடைந்து
வளர்க்கிறார்களே அவர்களுக்கும் பெரியோர் உரதன் முதலா
கப் போவார்களார்கள் என்பது கருத்து.

உரதன் முதலிய பெயர்கள் வடமொழித்திரிபு. அவை வட
மொழியில் ஒளரஸ - தேதந்ரஜ-மாரீர - மூல - சூத - பெளநர்
ஹ - ஸஹோஜ - அ விவி - புந்ரீபுந்ர - கிரீத - உபசூத -
என்றிருக்கும். இவர்களுள் ஒளரஸ மூலது - தனக்குத்தன்
இல்லாளிடத்திற் பிறந்தவன்; தேதந்ரஜனுவது - தக்கவராலே
தன்மனையாளிடம் பிறந்தவன்; மாரீரன்-மனையாள் கன்னியா

பிறக்கையிற் பிறந்தவன் ; ஹன் - ரகசியமாய்ப்பிறந்தவன்
 சூதன் - தானே மகனாகப்பெற்றவன் ; பெளரீர்ப்பவன் - இ
 ண்டாந்தரம் கலியாணம்செய்துகொண்டவன் வயிற்றிற் பிற
 தவன் ; ஈத்தன் - தாய்தந்தையராலே மகனாகக் கொடுக்க
 பட்டவன் ; ஸஹோஜன் - விவாகஞ் செய்யும்போதே கர்
 பத்திலிருந்து பிறந்தவன் ; அபவித்தன்-யாரோ பெற்றுட்டே
 ட்டிவிட எடுத்து வளர்க்கப்பட்டவன் ; புத்ரீபுத்ரன்-ஒருவனா
 குத் தன்மகனாகக்கொடுக்கும்போதே “இவன் வயிற்றிற் பிறப்
 வன் எனக்கு மகனாகவேண்டும்” என்று உட்கொடுத்தப் பிறந்
 வன் ; கரீதன்-விடக்கு வாங்கப்பட்டவன் ; உபகூதன்-அவ்வ
 வந்திர முதலியவற்றைக் கொடுத்துப் புத்திரனாகப் டாவிக்க
 பட்டவன் ; இப்படி கிரமமாயும் அக்ரமமாயும் புத்திரர்
 ணுண்டென்றபடி. பத்துவகை எவையும் உண்ணிரண்டுவகை எ
 வும் சாஸ்திரங்களில் விகற்பங்களுண்டு. இவ்வுலகத்தி லிய
 கையை இந்த நீதிநூலில் சொன்னது என்னவெனின் மே
 பாட்டில் உபயோகத்திற்காக. மாண்டவர் மாண்ட அறி
 னால் புத்திரருக்கு இவை மெய்யாய் கூறினார்கள் வருவித்த
 முடித்துக்கொள்க. இது இசையெச்சம், [பொது-கு-க].

உரையான் குலன்குடிமை பூனம் பிறரை [இ
 உரையான் பொருளோடு வாழ்வியாவும் - உரைய
 பூவாதி வண்டுதேர்ந் துண்குழலா யீய்த்துண்பான்
 தேவாதி தேவதைத் தேறு.

(இ - ள்.) வண்டு - வண்டிகள், பூவாதி - பூமுதலானவை
 களை, தேர்ந்து - தெரிந்து, உண்குழலாய் - உண்ணும்படியான
 கூந்தலை யுடையவளே ! பிறரை - அன்னியர் விஷயத்தில்
 குலன்குடிமை - குலத்தி னியல்பையும் குடியினியல்பையும்
 உரையான் - சொல்லாதவனாகி, ஊனம் உரையான் - மற்ற
 குறையுந் சொல்லாதவனாகி, பொருளோடு - பொருளையும்
 வாழ்வுயாவும் - வாழ்வினைமுதலான எல்லாவற்றையும், உ
 யானாய் - சொல்லாதவனாகி, ஈந்து உண்பான் - பிறருக்கு

கொடுத்து உண்ணுகிறவன், தேவாதி தேவன்ஆ - கடவுளாக, தேனு - நிச்சயிக்கக்கடவாய்.

முற்பாட லிரண்டிலு முறைத்தபடி பன்னிரு வகையான குலங்கள் இருப்டதனால் எவனையும் குலத்தைப் பற்றியும் குடிமை பற்றியும் அவரவர்க்குள்ள குறைகளைப் பற்றியும் செல்வத்தைப்பற்றியும், ஜீவனத்தைப் பற்றியும் தூஷணசெய்யாமல் தனக்குள்ளதைப் பிறர்க்குக் கொடுத்து அனுடவிப்பவன் கடவுளுக்குச் சமமானமாவான் என்பது கருத்து.

சுகல பிராணிகளையுங் குற்ற நற்றம் பாராமல் அருளுந்தன்மை கடவுளிடத்தே உண்டாதலால் அப்படி சொல்லப்பட்டது.

குடிமையாவது, அந்தவமிசந்திலுள்ள முன்னோர்களின் செய்கையும் இயல்பையும்பற்றி உலகத்தில் வழங்கிவரும் தன்மை. ஊனம் என்பது அவனவன் செய்த கொலைகளவு முதலியவற்றால் வந்திருக்கும் அபவாதம். அவயவ ஈனத்தைப்பற்றியுமாம். வாழ்வு என்பது மனையாள் மக்கள் முதலானவர்களைப் பொருந்தியும் பொருந்தாமலும் மேன்மையையும் தாழ்மையாயு மிருக்கு நிலை. ஈத்துண்ணல் யாசிப்பவர்களுக்கு என்பது குலம்—எகரம் மகரத்துக்குப் போலி, [எழுத்து - கு - சுஎ] தேவர் முதலியோர்க்குத் தேவன் தேவாதி தேவன், தேவருக்கு ஆதியான் தேவன் என்றுஞ் சொல்லலாம். ஆதி - காரணம். (௩௩)

பொய்யுரையான் வையான் புறங்கூறான் யாவரையும், மெய்யுரையா னுள்ளனவும் விட்டுரையான் நெய்யுரையான், கூந்தன் மயிலன்னாய் குழுவான விண்ணோர்க்கு, வேந்தன மிவ்வுலகம் விட்டு.

(இ-ள்.) பொய் உரையான் - பொய் சொல்லாதவனும், யாவரையும் - என் டிப் பட்டவரையும், வையான் - திட்டாதவனும், புறங்கூறன் - புறத்திலே நித்தனை செய்யாதவனும், மெய் உரையான் - மெய்யானபேச்சை யுடையவனும், உள்ளனவும் - ஒருவரிடத்து உண்மையாயிருக்கிற குற்றங்களையும்,

எடுத்து உரையான் - வெளிப்படுத்திச் சொல்லாதவனும், நெய் உரையான் - நெய்யைட்டோல் நெகிழ்ந்தும் இன்பமாய் மிருக்கிற பேச்சை யுடையவனுமானவன், கூந்தல் மயில் அன்னாய் - தோகையுள்ள மயிலுக்குச் சமானமானவளே ! இவ்வுலகம் விட்டி - பூலோகத்தை விட்டபின்பு, குழுவான விண்ணோர்க்கு - கூட்டமா யிருக்கிற தேவர்களுக்கு, வேந்தன் ஆம் - அரசனாவான்.

இட்டடிப்பட்ட நற்குணங்களுள்ளவன் இறந்தால் இந்திரனாவான் என்பது கருத்து.

நெய் உரையான் கூந்தல் மயிலன்னாய் என்பதற்கு நெய்யை த்தடவுவதினால் செழித்தும் டளபளத்து மிருக்கிற கூந்தலை யுடைய மயில்டோன்மவளே எனவும் டொருள்கூறலாம். அது சிறப்பன்று. நெய்யாவது மயிருக்குத் தடவத்தக்க எண்ணெய் முதலானவை.

உள்ளகூற்ற முறைத்தலும் மனம் வருந்தக் காரணமா மாதலால் அதுவும் செய்யான் என்றது. ஐயுரையான் என்பாடங் கொள்ளின் பிறர் வருந்தும்படி டேசான் என்று டொருளாம். அது வையான் என்பதில் அடங்கினதால் கூறியது கூறலாகும். உள்ளனவும் - இழிவு சிறப்புட்மை, எச்ச வும்மையுமாம். குழுவான விண்ணோர் என்றால், ஏகாதசருத்திரர் துவாதசாதிர்த்தர் என்றிட்டடி கூட்டங் கூட்டமாயுள்ள தேவர்கள் என்றபடி. (௩௪)

சிறையுரையான் செற்ற முரையான் சீரில்லார் இயல்புரையான் னீன முரையான் - நசையவர்க்குக் கூடுவதீ வாணைக் கொவ்வைபோற் செவ்வாயாய் நாடுவர் விண்ணோர் நயந்து.

(இ - ள்.) சிறை உரையான் - ஒருவனது தாழ்மையைச் சொல்லாமல், செற்றம் உரையான் - கோபமான பேச்சைச் சொல்லாமல், சீர் இல்லார் இயல்பு உரையான் - சிறப்பில்லாதவர்களுடைய தன்மையைச் சொல்லாமல், ஈனம் உரையான் - குறைகளைச் சொல்லாமல், நசையவர்க்கு - ஆசையால் தன்

னிடம் வந்தவர்களுக்கு, கூடுவது - தனக்குக் கைகூடிய பொருளை, ஈவானை - கொடுத்தவனை, கொவ்வைபோல் செவ்வாய் - கொவ்வைப் பழம்போல் சிவந்த வாயை யுடையவனே! விண்ணோர் - தேவதைகள், சுயந்து - விரும்பி, நாடுவர் - எதிர் பார்த்திருப்பார்கள்.

சிதையுரைத்தல் முதலான குற்றங்களில்லாமல் ஏழைகளுக்குக் கொடுப்பவனேந் தேவதைதான் இவன் எட்டோது நம்மிடம் வருவானென்று எதிர்டார்ப் திருட்டார்தான் என்பது சுருத்து.

சிதைதலுக்குக் காரண மாதலால் சிதை—முதலிலேத்தொழிற்பெயர், கருவிப்பொருள் விஞ்ஞி கெட்ட பெயர் எனினும் ஒக்கும். சிதைவுடையானென்றும் டாடங் கூறலாம். செற்றம்—செறு-பஞ்சி, அம்-விஞ்ஞி, பஞ்சி நகரம் இரட்டியதுவிகாரம். நசையவர்—சசை+அ+அர் - பஞ்சி, சாரியை, விஞ்ஞி; சண்பருக்கு என்னும் பொருள் இங்கு சிறந்ததன்று. விண்ணோர் நாடுவர் என்பதையும் ஒரு பொருளாக்வி ஆதெனக்கொள்ள வேண்டும். பெரும்பான்மை ஆதென்று நாம் சொல்லி யிருப்பதனால் ஐந்திருப்பினும் குற்றமில்லை. (௩௫)

துறந்தார் துறவாதார் துப்பில்லார் தோன்ற
திறந்தாரீடற்றா ரினையர் - சிறந்தவர்க்குப்
பண்ணாளுஞ் சொல்லாய் பழியி லூன்பாற்படுத்தான்
மண்ணாளு மன்னா மற்று.

(இ-ள்.) டண் ஆளும் சொல்லாய் - இராகத்தை ஆளுகின்ற சொல்லை உடையவனே! துறந்தார் - சமுசாரத்தை விட்டவர்களும், துறவாதார் - சமுசாரத்தை விடாமல் விட்டவர் போல் பற்றில்லா திருப்பவர்களும், துப்பு இல்லார் - உணவு இல்லாதவர்களும், தோன்றாது இறந்தார் - சந்ததியுண்டாகாமல் இறந்தவர்களும், ஈடு அற்றார் - துணையில்லாதவர்களும், இனையர் - (தாய்தந்தைமுதலாரிறந்த) சிறுவர், (இப்படிப்பட்ட) சிறந்தவர்க்கு - மேலானவருக்கு, பழி இல் ஊன் - பழிப்பில்லாத வுடம்புகளை, டால்படுத்தான் - நன்மையிலே

சேர்த்தவன், மண் ஆனும் மண்ணன் ஆம் - பூமி ஆளுகிற அரசனாவான். மற்று - அசை.

துறவிகள் முதலான சிறந்தவர்களுடைய உடம்பைக் காப்பாற்றிக் கனா சென் னவன் அரசனாவான் என்று சும்மா ஆட்சி செலுத்துகிறவன் ஆகான் என்பது சருத்து.

இறந்தாருடம்பைப் பாலப்பித்தவனாக : அடக்க முதலான சரமக்கிரியை செய்கல். ஈழல்லாதார்க்குத் துணையாக நின்று போற்றல், மற்றவர்க்கு அன்புபலா முதலியவை கொடுத்துக் காத்தல் இவை எல்லாவற்றிற்கும் ஞானவாய் பாற்றித்தான் என்றார். இவை செய்தல் அரசன் கடமையாக சாஸ்திரம் சொல்லுகின்றது. துப்ப - வல்லமையுமாம்.

துறவாதார்—துற - பகுதி, ஆ - எதிர்மறை விசுதி, இவ்விரண்டு சேர்த்ததோர் பகுதி, தகரம் எழுத்துப்பெறு, ஆர் - பலர்தால் விசுதி. உண்—ஆகு பெயர், சிறந்தவர்களுடைய உடம்பாதலால் பழிப் பில் என்றார். (௩௬)

காலில்லார் கண்ணில்லார் நாவில்லார் யாரையும்
பாலில்லார் பற்றிய நூலில்லார் - சாலவும்
ஆழப் படுமுண்மை யாத்தார் நிமையவரால்
வீழப் படுவார் வினாந்து.

(இ - ள்.) கால் இல்லார் கண் இல்லார் நாவு இல்லார் - கால் கண் நாக்குகள் இல்லாதவர்களாய், யாரையும் பால் இல்லார் - எவர்களுக்கும் தன்பகைத்தில் வைக்காதவராய், பற்றிய நூல் இல்லார் - தாம் ஆசரிக்க வேண்டிவதாக யாதொரு நூலையும் பற்றாதவருமாய், சாலவும் ஆழட்டும் - மிகவும் ஆழ்ந்திருக்கின்ற, உண்மை யாத்தார் - சத்தியமான கடவுளுருவத்தைப் பற்றியவர்கள், இமையவரால் - தேவர்களால், வினாந்து - துரிதப்பட்டு, வீழப்படுவார் - விரும்பப்படுவார்கள்.

எங்கும் போகாமல் இருந்த நிலையிலிருந்து எதையும் பாராமல் யாரோடும் பேசாமல் மோனமாகி எவரையுஞ் சேர்க்காமல் தனித்திருந்து இம்மை மறுமைகளுக்கு உரிய எந்தக் கர்

மனஞ்சுடானமும் விட்டு எட்டுத்தற் கரிதான பசுவானுடைய
யுடையததைத் திடமாப் பிடித்துத் தியானிக்கும் யோகிகளை,
எட்டுத்து இவர்கள் இத்த வழிவருவார்கள் நாமெப்போது அவ
ர்மனம் பூசிப்போ மென்று தேவர் காத்திருப்பார்களென்பது
கருத்து.

முத்தியுலகுச் செல்பவருக்குத் தேவதையனம்[ஆதிவாகிகர்]
வழி சடத்துவோ ராதலின் வினாந்து வீழப்படுவார் என்றார்.

காலில்லார் முதலானவை சுஞ்சரியாமை முதலியவற்றிற்
புகுந்நிப்பு. தூலில்லார் என்பது கன்மங்களைக் கைவிடுத்த
குந்நிப்பு. ஆழப்பதும் - ஆழத்திற்பட்ட. வீழப்படுவார்—
செய்ப்பாட்டு வினைமுற்று. (௩௭)

அழப்போகா என்சா எனறினாற் கேளான்
எழப்போகா னீடற்றா னென்றும்-தொழப்போகான்
என்னேயிக் காலனி டோரார் தவமுயலார்
கொன்னே றிருத்தல் குறை.

(இ-ள்.) அழ போகான் - அழுதாலும் அப்புறம் போகான்,
அஞ்சான் - எதற்கும் பயப்படான், அலறினால் கேளான்-கொ
ள்ளி கூவினாலும் காகினால் கேட்கமாட்டான், எழ - (ஒழிப்
போக) எழுந்தாலும், போகான் - விட்டுப் போகமாட்டான்,
என் அற்றார் என்றும் - (இவர்கள்) துணையற்றவர்களென்றாயி
தும், (டோகான்—) தொழவும்போகான்-சும்பிட்டாலும் விட்
டுசெஞ்சல்லான், காலன் ஈதி - இப்படிப்பட்ட எமனுடைய தன்
மையை, ஓரார் - அறியாதவர்களாய், தவம் முயலார் - தவஞ்
செய்ய முயலாம லிருக்கிறார்கள் (சனங்கள்), என்னே - இதெ
ன்ன, கொன்னே இருத்தல் - சும்மா இருப்பது, குறை - குறை
பேயார்.

அழுதாலும் தொழுதாலும் என்ன செய்தாலும் இரங்கி
எமன் விட்டுப் போவதில்லை. இதனை யறியாமல் தவஞ் செய்
யாமல் காலங்கழிப்பது கேட்டைத் தரும் என்பது கருத்து.

காலன் நீதி எனப்பிரித்து காலனுடைய நீட்டித்தலை என
வும் உரைக்கலாம். அழ எழ தொழ—இவை செய்வெனெச்

உலையாமை யுற்றதற் கோடி யுயிரை
அலையாமை யையப் படாமை - நிலையாமை
தீர்க்கும்வாய் தேர்ந்து பசியுண்டி நீக்குவான்
நோக்கும்வாய் விண்ணி னுயர்வு.

(இ-ள்.) உற்றதற்கு - தனக்கு நெர்ந்த துன்பத்துக்கு, ஒடி - அங்கே சிங்கே ஒடிட்டோய், உலையாமை - வருந்தாமலும், உயிரை அலையாமை - பிறருயிரை வருத்தப்படுத்தாமலும், ஐயப் படாமை - மறுமையில் சந்தேகப்படாமலும், நிலையாமை தீர்க்கும் வாய் - நிலையற்ற சம்சாரத்தைத் தீர்க்கும் படியான உபாயத்தை, தேர்ந்து - நிச்சயமாக யுதித்து, உண்டி - உணவையும, பசி - பசியையும், நீக்குவான் - நீக்கித் தவஞ் செய்வான், நோக்கும் வாய் - (அவன் வசிக்கும்படித் தை) ஆராய்ந்து பார்த்தால், விண்ணின் உயர்வானத்தின் உச்சி.

துன்பத்து வெந்த துன்பத்தைப் பொறுத்தும் பிறர்க்குத் துன்பத்தை வருவியாமலும் முத்தியுலகம் உண்டோ இல்லையோ என்று சந்தேகப் படாமலும் பிறப்பை நீக்கத்தக்க உபாயத்தை அறிந்து தெளிந்து பசி முதலியவை நீக்கிப் பெருந்தவஞ் செய்ய வல்லவன் எல்லாவற்றுக்கு மேலான திவ்வியலோகத்தை அடைவான் என்பது கருத்து.

உலையாமை, அலையாமை, ஐயப்படாமை, — வினையெச்சங்கள். நிலையாமை — எறிமறைத் தொழிற்பெயர்; அதனைப்போல சம்சாரத்துக்கு ஆகுபெயர். பசி உண்டி என்பவற்றை உண்டி பசி என மாற்றிக்கொள்க. காரியமாகிய உண்டியை வருந்தித் துறந்தாலும் காரணமாகிய பசியை நீக்காதபோது அது அவமேயாம். நீக்குவான் என்பதை அதன்மையனாகிய தவஞ்செய்தல்வரையில் கொள்க. வசிக்குமிடம் என்பது இனமேச்சம். [பொது - சூ - கூ]

(சுருதுகான் சிறியாரைக் கொள்ளான் புலால்பொய் மறுகான் பிறப்பொருள் வெளவான் - இறுகானாய் சுடற் றவர்க்கீவா னுயி னெறிநூல்கள் பாடற்ற பன்னு மிடத்து.

(இ - ள்.) சிதிராணா குறுகான் - அம்மடைச் சேராதவனும், புலால் - புலால், கொள்ளான் - ஏற்றுக்கொள்ளாதவனும், பொய் மறுகான் - பொய்ப்பேச்சைக்கொண்டு திரியாதவனும், பிறர்பொருள் - பிறருடைய சொத்தை, வெளவான் - அபகரிக்காதவனும், இறுகான் ஆய்-(ஒன்றின்மேல்பிடிப்பினால்) மனம் அழுத்தாதவனும் ஆகி, ஈய் அற்றவர்க்கு - ஆதரவு இல்லாதவர் க்கு, ஈவான் - கொடுப்பவன், ஆயின் - ஆனால், நெறிதூல்கள் - தருமநெறியைப் போகிக்கும் சாஸ்திரங்கள், பன்னுமிடத்து - சொல்லுமிடத்து, பாபி அற்ற - (அவன்மட்டும்) உயன்படுத்த இல்லாதவையாம்.

இப்படிப்பட்டவன் சுகல தருமநெறிகளையும் அடைந்திருப்பதனால் தருமதூல்கள் அவன்மட்டும் உபயோகமில்லை என்பது கூறப்பட்டுள்ளது. (சஉ.)

கொல்லா னுடன்படான் கொல்லா ரினஞ்சேரான் புல்லான் பிறரில் புலான்மயங்கல் - செல்லான் மூடிப்படுதற்குக் கூழ்வான் கொல்லாணை பேறி அடிப்படுப்பான் மண்ணு ளரக.

(இ-ள்.) கொல்லான் உடன்படான் - கொல்லாமலும் கொலைக்கு உடன்படாமலும், கொல்வார் இனம் பேரான் - கொல்வாருடைய கூட்டத்தைச் சேராமலும், பிறர் இல் புல்லான் - பிறருடைய இல்லானைச் சேராமலும், புலால் மயங்கல்-ஊனுண்ணாதலில், செல்லான் - போகாதவனும், மூடிப்படுத்து - குடியை நிலைப்படுத்தி, கூழ் ஈவான் - அன்புதற்குக் கொடுப்பவனும், கொல்லாணை ஏறி - வீரமுள்ள யானைமேல் ஏறி, மண் ஆள் அரசு - பூமியை ஆள்கிற ராசாக்களை, அடிப்படுப்பான் - தன்பாதத்தில் இருக்கச்செய்வான்.

கருத்து வெளிபட்டை.

மண் ஆண்டரசு என்னும் பாடத்தில் தான் பூமியை ஆண்டு அரசனாயெல்லாம் அடிப்படுட்டான் எனப் பொருள்கொள்க. () சூதுவவான் பேரான் சுலாவுரையான் யார்திறத்தும் வானுவவான் மாதரார் சொற்றேரான் - காதுதாழ்

வான்மகர வாரஞ்சுழையாய் மாதவர்க் கூணீந்தான்
தான்மகர வாய்மாடத் தான்.

(இ-ள்.) காதுதாழ் - காதைத்தாழ்த்துகிற, வான் - டெரு
மையான், மகர வார் சூழையாய்-மகரமீறூருவங்கொண்ட பெ
ரியஞ்சுண்டலமணிந்தவனோ! சூது உவவான் - சூதாட்டம் விரு
ட்டானாகி, பேரான் - வஞ்சனையெய்யானாகி, சூலா உரையான்-
வினாக்கேட்காதவனாகி, யார்திறத்தும் - எவ்விதயத்திலும்,
வாது உவவான் - எதிர்த்துப்பேசுதலை விரும்பானாகி, மாதரா
ர்சொல் - டெண்டுகளுடையசொல்லை, தேறான் - நம்பாதவனாகி,
மாதவர்க்கு ஊண் ஈந்தான் - பெரிய துபசிகளுக்கு உணவுகொ
டுத்தவன், மகர வாய் மாடத்தான் - மகரமுதலான சித்திரத்
தொழிலமைந்த வாயிலையுடைய மாளிகையி லிருட்டவனாவான்.

சூது வாது முதலானவை யில்லாமல் நல்ல தவசிகளுக்கு
ஊண்கொடுத்தவன் மேன்மையான மாளிகைமுதலிய செல்
வங்களைப் பெற்று வாழ்வானென்பது கருத்து.

டேர்தல் - மாறுதல், சந்தியத்தில் மாறுதல் வஞ்சனையாத
லின் வஞ்சியான் என்று உரைக்கப்பட்டது. யார்திறத்தும்
என்பதை மந்திரம் தீபமாக்கொண்டு சூலாவரையான் என்ப
தோடுங் கூட்டிக். தாழ்—தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொது,
இங்கு பிறவியின் வினைத்தொகை. தான் - ஆசை. மாடம்—
உடல்கண்ணம் ஆடலின் மறறைச் செல்லங்களையும் குறிக்கும்.
[பொது - சூ - ஈ.] (சச)

பொய்யான்பொய் மேவான் புலாலுண்ணான் யாவ
வையான் வழிசீய்த்து வாலடிசில்-கையாதே[ரையும்
ஈத்துன்பா னாகு மிருங்கடல்குழி மண்ணரசாய்ப்
பாத்துன்பா னேத்துன்பான் பாடு.

(இ - ள்.) பொய்யான் பொய் மேவான் புலாலுண்ணான் -
தான் பொய்சொல்லாமலும் பிறர்பொய்யை விரும்பாமலும்
புலாலையுண்ணாமலும், யாவரையும் வையான் - எப்படிப்பட்ட
வரையும் னுஷியாமலும், வழிசீய்த்து - (ஜனங்கள் நடக்கும்

வழிகளைக் கல்முதலியன் இல்லாமல்) செட்டனிட்டு, வால் அடிசில் - நல்லசோற்றை, கையாதே - மனம் வருந்தாமல், ஈந்து உண்டான் - பிறர்க்குக்கொடுத்து உண்டவன், இரும் கட ஸ்குழ் - பெரியகடல் குழந்தை, மண் அரசு ஆய் - பூமிக்கு அரசு னாகி, பாத்து உண்டான்-டலர்க்கும் டகுத்துத் தானுண்டவனும், பாடி ஏத்து உண்டான் - தன்மெருமையை (பிறர்) துதிக்க அனுபவிப்பவனும், ஆசும் - ஆவான்.

பொய் புலாங்களைக் கடிந்து யாராயுந் திட்டாமல் வழிகளைச் செட்டனிட்டுப் புசிப்பைக் கொடுத்து உண்ணும் புண்ணிய புரு டன் பூமியாண்டு அன்னதானஞ் செய்து பலரும் துதிக்க வா ழ்வானென்பது கருத்து.

ஈ வீ என்கிற பகுதிகள் ஈய் வீய் என்று யசரவீரையு மிருந் பதுடோல் சீ என்பதும் சீய் என்று மிருக்குமெனக் கொள்க. கையாது—வினைபெச்சம். (சுரு)

இழுக்கா னியனெறி யின்னாது வெஃகான் [ன் வழுக்கான் மனைபொருள் வெளவான் - ஒழுக்கத்தா செல்வான் செயிரிலு னைவா னரசாண்டு வெல்வான் விடுப்பான் விரைந்து.

(இ-ள்.) இயல் நெறி - தான் நடந்துவரும் வழியை, இழுக் கான் - தட்டாமல், இன்னாது - பிரியமில்லாத காரியங்களை, வெஃகான் - (பிறர்க்குச் செய்ய) விரும்பாமல், மனைவழுக் கான் - பிறன் தாரத்தினிடம் பிழை செய்யாமல், பொருள் வெளவான் - பிறன் பொருளை அபகரியாமல், ஒழுக்கத்தான் செல்வான் - தன் குலமுறைக்கு ஏற்ற ஆசாரத்தால் நடந்து, செயிர் இல் ஊண் ஈவான் - குற்றமில்லாத வுணவைக் கொடி ப்பவன், அரசு ஆண்டு - துறைத்தனஞ் செய்து, விரைந்து-சீக் கிரப்பட்டு, வெல்வான் விடுப்பான் - (பகைவரை) செயித்து நீக்குவான்.

இப்படிப்பட்ட நன்னடக்கை யுள்ளவன் அரசனாகிப்பகைவ னாயெல்லாம் வென்று துரத்த மாட்டுவான் என்பதுகருத்து.

இன்னாது—பலவிடையார், இன் - இனிமையின்அடி, பகுதி, ஆ - எதிர்மறை விசுதி, பாரம் - எழுத்துப்பேறு, அடிமம்—பல விடையால்விசுதி. இன் உண்—அன்புத்தொகை. வெல்வான்— முற்றிதச்சார். விசுதி - அன்புதற்கொகச்செய்தல், நீக்குதல் என்பதாம். (சசு)

பெரியான் கள் னுண்ணான் களிப்பாரைக் காணான் னுனியான் விருந்திற் குலைபான் - எளியாரை எள்ளான் துண்பானோ லேதமில் மண்ணுண் கொள்வான் குடிவாழ்க்கை கூர்ந்து.

(இ-ள்.) பெரியான் - பெரியபாடாமல், கள் உண்ணான் - கள் னுண் குடியாமல், னுனிடாரைக் காணான் - கண்ணுண் களிப்பாரைப் பாராமல், விருத்திக்கு - விருத்திக்குள்ளு, னுனியான் - உள்ளதை னுனியாமல், உலையான் - (தன் ஆசாரத்தில்) தளராமல், எளியாரை எள்ளான் - கொஞ்ச முதுலிபவை இல் உதவாப்போ இவழாமல், கூட்டு உடைகளேன் - தரித்திரருக்குக் கொடுத்து உண்டாடுவின், ஏன் இல் மண் ஆண்டி - குடிமமில்லாத ராங்கியத்தை ஆண்டு, கூட்டி - மிகவும், குடிவாழ்க்கை - குடிவாழ்க்கையை, கொள்வான் - வைக்கொள்வான்.

செருக்கு முடிவிய துங்குணங்கன் விட்டி அன்னதாஸ்கு செம்பவன் அரசுமுய்க் குடிவாழ்க்கை மிகுந்தவருவா சென் னது கருத்து. (சசு)

பெரியார்சொற் பேணிப் பிறழாது நின்று
பரியா னடியார்ப் பரியான் - கரியார்சொல்
தேற்றா னியையான் நெளிந்தடிசி லீத்துண்பான்
மாற்றாமை மண்ணாளு மற்று.

(இ-ள்.) பெரியார் சொல் பேணி - பெரியவர்களுடையசொல்லை விரும்பிக்கேட்டு, பிறழாது நின்று - அதில் மாறுமல் நின்று, அடியார் - தம்மடிக்கீழ் வாழ்வாரை, பரியான் - அன்பில்லாளுகி, பரியான் - நீக்காமல், கரியார் சொல் - அயோகியருடையபேச்சை, தேற்றான் - மம்பாமல், நெளிந்து இயை

யான் - ஆராய்ந்தபித்து தகாதவரோடு சேராமல்,
நந்து உண்பான் - சோற்றை (புழைகருக்கு) கொடுத்து உன்
கூனகிறவன், மாற்றாமை - ஒழியாமல், மண் ஆறும் - பூமியை
ஆளுவான். மற்று - அகை.

கருத்து வெளிப்படடை.

பிறழாது—எதிர்மறை வினையெச்சம், பிறழ் - பகுதி. பரிபு
இல்லாமை நீக்குதற்குக் காரணமாதலின் பரியான் என்பது
மற்றொரு பரியான் என்பதின் பகுதியாகிய பரி என்பதோடு
சேரும். கரியான்—கருமை - பகுதி, மைகெட்டி ரு ரி ஆயிற்று,
களங்கம் என்பது பொருள், ஆர்-விழுதி, எதிர்மறையோடு பல்
ர்பாலைக் காட்டியது என்பது போ. மாற்றாமை — எதிர்மறை
வினையெச்சம். (சஅ)

வேற்றாவஞ் சேரான் விருந்தொளியான் தன்னில்லு
சோற்றாவஞ்சொல்லியுண்பாணாயின்-மாற்றாவம்[ள்
கேளான் கிளையோம்பிக் கேடி லரசனாய்
வாளான்மண் ணுண்டு வரும்.

(இ-ள்.) வேற்றாவம் சேரான் - புகழுக்கு வேறுகிய நீத்த
னைச் சொல்லைச் சேராதவனாகி, விருந்து ஒளியான் - விருந்தி
னர்க்கு ஒளியாதவனாகி, தன் இல்லுள் - தன் வீட்டில், சோ
ற்றாவம் சொல்லி - சோற்றின் பேச்சைச் சொல்லி, உண்பா
ணாயின்—, மாற்று அரசவர் - டகைவருடைய கீரத்தொனியை,
கேளான் - கேட்காமல், கிள ஓம்பி - சுற்றித்தொடர் பாலகா
து, கேடி இல் அரசனாய்-கெடுத்தியல்லாத ராஜாவாய், வாளான் -
வாளின் ஐயத்தினால், மண் - பூமியை, ஆண்டுவரும்—.

அபவாத மில்லாதவனாய் சோறுகொடுத்து உண்கிறவன்.
பகைவர் வீரவாதஞ் செய்யாதபடி அவர்களை வென்று அரசா
ள்வான் என்பது கருத்து.

ஒளியான் என்பது தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவா
தலின் சோறு மூதலானவற்றை ஒளியாமல் என்னும் தான்

சூக

எலாதி மூலமும் உரையும்.

ஒளித்துக் கொள்ளாமல் என்றும் பொருள்படும். தன் இல் லுள் சோற்றாவம் சொல்வதாவது, யாராகிலும் பரதேசிகள் சோறு வேண்டின் வரலாம் என்று உரத்த தொனியால் தெரி வித்தல். மாற்று - மாறுதல், பகைவர்க்கு ஆகுபெயர். வேறு அரவம்—பண்புத்தொகை. சோறு அரவம்—ஆறும் வேற்று மைத்தொகை. [உயிர்து-நட-வது] சூத்திரத்தினால் வேற்று மையிலும் மிகவே என்பதினால் அல்வழியிலும் தகரம் இரட்டி யது. (சூக)

யானை குதிரைபொன் கன்னியே யாநிரையோ டேனை யொழிந்த விவையெல்லாம் - ஆனெய்யோ டெண்ணெய் மாதவர்க்கு ணியந்தான் வயிச்சிர வண்ணெய் வாழ்வான் வகுத்து.

(இ-ள்.) யானை குதிரை பொன் கன்னியே - யானைமுதலிய வைகளையும், ஆநிரையோடு - பசுக்கூட்டத்தோடு, ஏனை ஒழி ந்த இவையெல்லாம் - மற்றும் ஒழிந்த பொருள்களையெல்லாம், (பிறர்க்கும்) ஆன் நெய்யோடு ஊண் - பசுவின் நெய்யோடு உணவை, மாதவர்க்கு - மேலான தவசிகளுக்கும், எண்ணன் ஆய் - அறிவுள்ளவனாய், ஈயந்தான் - கொடுத்தவன், வயிச்சிர வண்ணெய் - குபேரனாகி, வகுத்து - (யாவராலும்) விசேஷ மாய் எண்ணப்பட்டு, வாழ்வான்—.

யானைமுதல் கன்னிகையையு முள்ள தானங்களையும் கோ தான பூதான முதலியவற்றையும் இல்லறத்தார்க்குக் கொடுத்த துறவிகளுக்கு பசுவினெய்யோடு நல்லவுணவையுங் கொடு த்து வருபவன் குபேரனென்போல் வாழ்வான் என்பதாம்.

வயிச்சிரவணன் என்கிற வடமொழி ணகரவொற்று விரிந்து நின்றது. விச்ரவஸ் என்கிற முனிவரின் குமாரன் வைச்ரவ ணன். தமிழில் வயிச்சிரவணன். ஏ, ஒடு,—இரண்டும் எண் ணிடைச்சொல். வகுத்து—செயப்பாட்டுவினையின் திரிபு. வகு த்தலாவது இப்படிப்பட்டவன் இப்படிப்பட்டவன் என்று மதி த்தல். (சூக)

ஊண்—விகாரப்பட்ட முதனிலைத்தொழிற்பெயர். ஒடு—
எண்ணிடைச்சொல், '[இடையி - சூ - ௧௦] விதியினால் பிரி
ந்து பிறவற்றோடும் சேரும். எழுத்தை உண்டாக்கும் ஆணி
எழுத்தாணி; எழுது என்னும் வினைத்தொகை ஒருதகர மிகு
ந்து வந்ததெனவும் சிலர் சொல்லுவர். புத்தகம் என்பது புஸ்த
கம் என்னும் வடமொழியின்திரிபு. பொத்தகம் எனப் பாட
மோதின் எழுத்துக்களைப் பதித்தற்கிடமானது எனக்காரணப்
பெயராக்கொள்க. பேண்—முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.
மாண்—மாணுக்கத்திற்கு ஆகுபெயர், மாணுக்கன்—மாண
வக னென்னும் வடமொழியின் திரிபெனக் கொள்ளுதலு
முண்டு. இம்மையான்—ஆன் உருபைக் கண் உருபாத் திரி
த்துக்கொள்க. (சுச)

உயர்ந்தான்றலைவனென்றொப்புடைத்தானேக்கி
உயர்ந்தானாலோதியொடுங்கி - உயர்ந்தான்
அருந்தவமாற்றச்செயின்வீடாமென்றார்
பெருந்தவஞ்செய்தார்பெரிது.

(இ-ள்.) உயர்ந்தான் தலைவன் - யாவரினும் மேம்பட்டவன்
[பிரதானமானவன்], என்று—, ஒப்புடைத்தானேக்கி-(சற்
குணங்கள்) ஒத்திருப்பதனாலே ஆராய்ந்துபார்த்து, உயர்ந்
தான் தூல் ஒதி - உயர்ந்தவன் (சொன்ன) தூலைக் கற்று, ஒடு
ங்கி - (அந்தூல்களில் சொல்லியபடி அகங்காரமுதலியவை
யில்லாமல்) அடங்கி, உயர்ந்தான் அரும் தவம் - உயர்ந்தவன்
(அனுட்டிக்கும்) அருமையான தவத்தை, ஆற்றசெயின் - பூர
ணமாகச் செய்தால், வீடு ஆம் - மோகூடம் உண்டாகும், என்
றார் - என்று சொன்னார்கள்; (யாரொனில்) பெரும் தவம் பெ
ரிது செய்தார் - பெரியதவத்தை மிகுதியாகச் செய்தவர்கள்.

எவன் உயர்வானகுணங்களும் நடக்கையு முடையவனோ
அவனே உலகத்திற்குப் பிரதானமானவன் என்று நினைத்து,
மற்றவர்களுக்கு அவன் உபதேசித்த நன்மைகளால் பொரு
ந்த தூற்பொருள்களை ஆராய்ந்துபார்த்து, அவ்வுயர்ந்தவன்

சொன்னபடி தவம்செய்தால் மோகூடம் உண்டாகும் என்று சொன்னார்பெரியோர்கள் என்பது கருத்து.

இது அருகமதக்கொள்கையைக் குறிப்பிக்கின்றது. உடைத்து—இதனை இங்கே தொழிற்பெயர்போலக் கொள்க. மாயையினின்றும் விடுபடுதலால் வீடு. (௬௫)

காலனாரீடறுத்தல்காண்குறின்முற்றுணர்ந்த
பாலனார்நூலமர்ந்துபாராது-வாலிதா
ஊறுபாடில்லாவுயர்தவந்தான்புரியின்
ஏ) ஏறுமாமேலுகமோர்ந்து.

(இ-ள்.) காலனார் - யமனுடைய, ஈடு அறுத்தல் - வலிமை நீக்குதலை, காண்குறின்-காணவேண்டுமாயின், முற்று உணர்ந்த பாலனார் - எல்லாமறிந்த தன்மையுடையவரையும், நூல் - அவர் சொல்லிய சாஸ்திரத்தையும், அமர்ந்து - பொருந்திப் பார்த்து, பாராது -(அதில்சொன்னகாரியம் அருமையானதென்று) யோசிக்காமல், வாலிது ஆ - சுத்தமாக, ஊறுபாடு இல்லா - தீமைஇல்லாத, உயர்தவம் - உயர்ந்ததவத்தை, தான்புரியின் - தான்செய்வானாயின், ஓர்ந்து - மேன்மையறிந்து, மேல்உலகம் - மோகூடஉலகத்தில், ஏறும் - ஏறுவான்.

ஒருவன் யமதண்டனைக்கு உட்படாமல் தன்பிறப்பை நீக்க யத்தனித்தால், பெரியோர்நூல்களை யறிந்து அதிற்சொல்லியதவம் வருத்தமென்று நினைத்துப் பின்வாங்காமல் அதை அனுட்டிக்கவேண்டும், அப்படி அனுட்டிப்பவன் மோகூடம் பெறுவா னென்பது கருத்து.

காண்குறின்—காண்கு காணுதலைஎனத் தொழிற்பெயராகக் கொள்க. காலனார், பாலனார்,—ஆர் விசுதி உயர்வைக் காட்டவந்தது. பாலனார், காலனார், அண்ணன்மார், தோழன்மார் என்பவைபோல் ஒருமைமேற் பன்மைவிசுதி வந்தது. வாலிது—வால் - பகுதி, இ - சாரியை, து - ஒன்றன்விசுதி, இக்குறிப்புமுற்று ஈறுகெட்ட வினையெச்சமான ஆ என்பதோடு சேர்ந்து வினையுரியாநின்றது. (௬௬)

பொய்தீர்புலவர் பொருள்புரிந்தாராய்ந்த
மைதீருயர்கதியின்மாண்புரைப்பின்-மைதீர்
சுடரின்றுசொல்லின்றுமாறின்றுசோர்வின்

(இ - ள்.) பொய்தீர்புலவர் - பொய்யறிவுதீர்ந்த வித்வான்
கள், பொருள்புரிந்து - பொருளாக விரும்பி, ஆராய்ந்த -
சோதித்தெடுத்த, மைதீர் - அஞ்ஞானமில்லாத, உயர்கதியின்-
மோக்ஷத்தினது, மாண்பு - பெருமையை, உரைப்பின் -
சொன்னால், (அங்கே) மைதீர் - இருளேரிக்குகிற, சுடர் இன்
று-பிரகாசமில்லை, சொல் இன்று - பேச்சில்லை, மாறு இன்று-
மாறுபடுதலில்லை, சோர்வு இன்று - தளர்ச்சியில்லை, இடர்
இன்று - துன்பமில்லை, இனிதுயிலும் இன்று - இனிமையான
தூக்கம்

மற்றப்பொருள்கள் பொருளல்ல, இதுவே பொருளென்று
பெரியோர் கொண்டாடின மோக்ஷத்தின் சிறப்பு எத்தன்
மையதென்றால், அது சுயம்பிரகாசமாகையால் அங்கே அதை
விளக்கும்படியான வேறொரு வெளிச்சமுமில்லை, அதனை இத்
தன்மையதென்று சொல்வதற்குச் சொல்லுமில்லை, அதற்கு
வளர்தல் தேய்தலாகிய மாறுபாடுமில்லை, அங்கே நித்திய சந்
தோஷமாதலால் அதற்கு விரோதமான தளர்ச்சியில்லை,
பகைமுதலியவற்றால் உண்டாகும் துன்பமுமில்லை, ஞான
விரோதமாய் இருளுக்குச் சமானமான தூக்கமுமில்லை யென்
பதாம். இங்கு சுழுத்தியில் நமக்கு ஒரு இனிமைதோன்றுவ
துபற்றி இனிதுயிலென்றது.

உயர்கதி - பண்புத்தொகை. தீர் - வினைத்தொகை, இன்
று - எதிர்மறை ஒன்றன்பால் குறிப்புவினைமுற்று. துயிலும்
எச்சுடம்மை, “செவ்வெண்ணீர்ந்தாமெச்சவும்மை” யென்பத
னால் இது செவ்வெண்ணின் ஈற்றிலேவந்தது. (௬௪)

கூரம்புவெம்மணலீர்மணி தூங்கலும்
ஈரும்புகையிருளோடிருணூல்-ஆராய்ந்

தழிகதியிம்முறையானுன்றாமைந்தார்
இழிகதியிம்முறையானேழு.

(இ - ள்.) கூர் அம்பு - கூர்மையான அம்புகளும், வெம்மணல் - உக்கிரமான மணலும், ஈர்மணி - குளிர்ச்சியான மணியும், தூங்கலும் - மயங்கிக்கிடத்தலும், ஈரும்புகை - துன்பப்படுத்துகிற புகையும், இருளோடி - சாதாரணமான இருட்டிம், இருள் - பேரிருளும் என, தூல் ஆராய்நது - சாஸ்திரங்களைச் சோதித்து, அழிகதி - பிராணிகள் அழியும்படியான கதிகளை, இம்முறையான் - இந்தக்கிரமத்தினால், ஆன்றார் அமைந்தார் - பெரியோர் சொன்னார்கள்; இழிகதி - நரகங்கள், இம்முறையான் - இவ்வகையினாலே, ஏழு - ஏழாயிருக்கின்றன.

முற்பாட்டில் மோகூத்தின்பெருமையைச் சொல்லுநர்,
இப்பாட்டில் நரகத்தினிழிவைச் சொல்லுகுநர்.

நாற்புறமும் அம்பு நாட்டப்பட்டு எப்புறம் சென்றாலும் குத்தும்படியான இடமொன்று, நெருப்பிற்காய்ச்சின மணலிருக்கு மிடமொன்று, பொறுக்கக்கூடாத குளிணைத்தரும் படியான மணிக்கல் இருக்குமிடமொன்று, ஒன்றும் தோன்றாமல் மயங்கி வருந்திக்கிடக்கத்தக்க விடமொன்று, துன்பப்படுத்தும் புகைகுழந்த விடமொன்று, சாதாரணமான இருள்சூழ்ந்த விடமொன்று, தன்னுடம்பும் தனக்குத் தெரியாதிருக்கும்படியான பேரிருள் சூழ்ந்த விடமொன்று, இப்படி ஏழுவிதமான நரகங்களுண்டென்று பெரியோர் கூறினர் என்பதுகருத்து.

வெம்மணல்—வெம்மையான மணலெனவிரியும். ஈர்மணி—ஈரமென்பது ஈரான நின்றது. அழிகதி, இழிகதி,—இவ்விரண்டும் வினைத்தொகைத்தொடர். (சுஅ)

சாதல்பொருள்கொடுத்தலின்சொற்புணர்வுவத்தல்
நோதற்பிரிவிற்கவறலே-ஓதலின்
அன்புடையர்க்குள்ளனவாறுகுணமாக
மென்புடையார்வைத்தார்விரித்து.

இ - ள்.) சாதல் - தன் நண்பன் இறந்தால் இறத்தலும், பொருள்கொடுத்தல் - பொருளில்லாத விடத்துப் பொருள் கொடுத்தலும், இன்சொல் - இனிமையான சொற்களைச் சொல்லுதலும், புணாவு உவத்தல் - சேருதலைச் சந்தோஷித்தலும், நோதல் - வருத்தத்தில் வருந்துதலும், பிரிவில் - அவர் பிரியுமிடத்து, கவறலை - கவலைப்படுதலுமாகிய, ஆறுகுணம் - ஆறு நற்குணங்கள், அன்புடையாக்கு - நேசமுடையவர்களுக்கு அல்லது அன்புடைய பெணடிாக்கு, உள்ளன ஆக - இருக்கின்றனவென்று, மெல்புடையா - சாந்தமான திறத்தை யுடைய பெரியோ, ஓதலின - சாஸ்கிரங்கள் சொல்லுவதனால், விரித்துவைத்தா - விவரித்து ஏற்படுத்தினார்கள்.

இவ் வாறுகுணங்களும் நண்பர்களுக்கு அல்லது அன்புடைய பெணடிாக்கு உரியனவென்று பெரியோர் சொன்னார்களென்பது கருது.

கவறல்—தொழிற்பெயர்; கவல் - பகுதி, தல் - விசுதி, விசுதியின் தகரம் நகரமானதும் பகுதியின் லகரம் கெட்டதும் சந்தி. [மெய-சூ. ஈசு, உசு.] (சுரு)

எடுத்தன்முடக்கனிமிர்த்தனிலையே
படுத்தலோடாடல்பகரின்-அடுத்தியிர்
ஆறுதொழிலென்றறைந்தாருயர்ந்தவர்
வேறுதொழிலாய்விரித்து.

(இ-ள்.) எடுத்தல் - அவயவங்களைத் தூக்குதலும், முடக்கல் - முடக்குதலும், நிமிர்த்தல் - அவைகளை நிமிரச்செய்தலும், நிலையே - நிலையாகவைப்பதும், படுத்தலோடு - கீழாக்குதலும், ஆடல் - ஆடுதலும், என்று - என்றுசொல்லப்பட்ட, தொழில் - தொழில்கள், ஆறு + அறுவகைப்படும்; விரித்துப் பகரின் - விரித்துச்சொல்லுமிடத்து, உயிர் அடுத்து - ஆத்துமாக்களைச் சேர்ந்து, வேறுதொழிலாய் - வெவ்வேறு தொழில்களாக, உயர்ந்தவர் - (தொழிலின்பேதங்களைக் கண்டறிந்த) பெரியோர்கள், அறைந்தார் - சொன்னார்கள்,

பொதுவாய் உயிர்களின் தொழில் ஆறாளுமும் விரித்துச் சொன்னால் பலவகைப்படும் என்று இங்கு கவிசொன்னது நன்மை தீமைகளைச் செய்யும் முறையால் பலவுண்டென்ப தற்கு. (எ0)

ஐயமேபிச்சையருந்தவர்க்குணடை
ஐயமேயின்றியறிந்தீந்தான்-வையமும்
வானும்வரிசையாற்றாளுநாளுமே
யீனமேயின்றியினிது.

(இ-ள்.) ஐயமே - (கூன்குருதி முதலியோர்க்குக் கொடுக்கும்) ஐயமும், பிச்சை - (தவசிமுதலியோர்க்குக் கொடுக்கும்) பிச்சையும், அரும்தவர்க்கு - அருமையான தவசிகளுக்கு, ஊண் - உணவும், ஆடை - (வஸ்திரயில்லார்க்கு)வஸ்திரமும், ஐயமே இன்றி-சந்தேகம் எவ்வளவேனுமில்லாமல், அறிந்து - (கொடுப்பதனால்வரும் பிரயோஜனத்தை) அறிந்து, ஈந்தான்-கொடுத்தவன், வையமும் வானும் - பூலோகத்தையும் தேவலோகத்தையும், வரிசையான் - முறையாலே, நாளும் - எப்போதும், ஈனமேஇன்றி - குறைவில்லாமல், இனிது - சந்தோஷமாக, ஆளும் - ஆளுவான். தான் - அசை.

இவ்வுலகத்தி லிருக்குமளவும் இவ்வுலகத்தையும் இறந்த பின் வானத்தையுமென்று சொல்லவந்தவர் வரிசையா யென்றார். நாளும்—உம்மை முற்றுப்பொருளில்வந்தது. இனிது—இனிமையென்னும் பண்படியாகப்பிறந்தபெயர், வருவிக் கப்பட்ட ஆக என்பதோடு சேர்ந்து வினையுரி யாயிற்று. இதில் காற்பொருளே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆயினும் கமுகந்தோட்ட மென்பதுபோல் ஏலாதியென்னக் குறைவில்லை.

நடப்பார்க்குணல்பொறைதாங்கினார்க்குண்
கிடப்பார்க்குண்கேளிர்க்குண்கேழன்-றுடற்சார்ந்த
வானகத்தார்க்குணேமறுதலையார்க்குணமைத்தான்
தானகத்தேவாழ்வானற்க.

(இ-ள்.) நடப்பார்க்கு - வழிநடப்பவர்க்கு, ஊண் - உணவும், நல்லபொறைதாங்கினார்க்கு - நல்ல பாரத்தைச் சுமந்தவார்க்கு, ஊண் —, கிடப்பார்க்கு - (நோவுபட்டிக்) கிடப்பவர்க்கு, ஊண் —, கேளிர்க்கு - பந்துக்களுக்கு, ஊண் —, கேடுஇன்று - கெடுதிஇல்லாத, உடல்சார்ந்த - தேகத்தைப்பெற்ற, வானகத்தார்க்கு - பிதிர்க்களுக்கு, ஊண் —, மறுதலையார்க்கு - தேசாந்தரிகளுக்கு, ஊண் —, அமைத்தான் - கொடுத்தவன், அகத்தே - இல்லறத்திலிருந்து, தக - தக்கபடி, வாழ்வான் —.

இன்று — “குறிப்புமுற் றீரொச்சமாகலு முளவே” என் கிற விதியால் இங்கு பெயரொச்சமா நின்றது. கேடென்பது நகாதினா முதலியவற்றிற்குமாம். (எஉ)

உணராமையாற்குற்றமோத்தான்வினையாம்
உணரான்வினைழிபிறப்புச்செய்யும்-உணராத
தொண்டிருந்துன்பந்தொடரும்பிறப்பினுன்
மண்டிலமுமாகுமதி.

(இ - ள்.) உணராமையால் - அறியாமையால் குற்றம் - (காமம் வெகுளிமயக்கமென்னும்) குற்றங்கள் (உளவாம்); ஒத்தான் - கல்வியறிவினாலே, வினை - சீலமாகிய நல்வினை, ஆம்- உண்டாகும்; உணரான்வினை - அறியாதவனுடைய செய்கைகள், பிறப்புசெய்யும் - பிறப்பை உண்டாக்கும்; பிறப்பினுன் —, உணராத - அறியக்கூடாத, தொண்டி றும் துன்பம் - ஒன்பதாகிய பெரியதுன்பங்கள், தொடரும் - சேரும்; (அன்றியும்) மண்டிலமும் - பஞ்ச பரிவர்த்தனையும், ஆகும் - உண்டாகுமென்று, மதி - நினை.

காமமாவது பெண்டிராசை, வெகுளி - அடங்காக்கோபம், மயக்கம் - ஒன்றை ஒன்றாக நினைத்தல், இவை அறியாமையால்வரும்; கல்வியினாலேயோ இவற்றிற்கு விரோதமான நற்குணங்களுண்டாம். ஆதலால் அறியாதான் செய்யுங் காரியங்கள் பிறப்புக் கேதுவாம், அப்பிறப்பினுல் ஒன்பது பெரு

ந்துன்பங்களுண்டாம், பெருந்துன்ப மொன்பதாவன ; உயிரும் உயிரில்லாதனவும், புண்ணியமும் பாவமும், முற்றுஞ் செறிப்பும், கட்டு முதிர்ப்பும், வீடுமென விவையென்று பழைய உரையிலெழுதி யிருக்கின்றன. இவற்றுள், உயிர்-உயிருளவாயிருத்தல்; உயிரில்லாதன - உயிரில்லாத கல் முதலியவாயிருத்தல்; பாவத்தோடொக்க புண்ணியமும் மறுபிறப்புக்குக் காரணமாதலால் துன்பமென்னப்பட்டது. முற்று-முற்றுதல், அதாவது நாளுக்குநாள் வேறுபடுதல்; செறிப்பு - ஆயுதங்களால் உண்டாகும் துன்பம்; கட்டு - சம்சாரபந்தம்; முதிர்ப்பு - கலககம்; வீடு - மரணம் எனப் பொருள் தோன்றுகின்றது.

பஞ்சு பரிவாத்தனைகளாவன. கருமம், அவித்தை, வாஸனை, உருசி, மாயாசம்பந்தம் இவைகளாம். அவித்தை - அஞ்ஞானம், வாசனை - பழக்கம், உருசி - பிரியம்; கருமத்தால் அவித்தையும், அவித்தையால் வாசனையும், வாசனையால் உருசியும், உருசியால் மாயாசம்பந்தமும், மறுபடி மாயாசம்பந்தத்தால் கருமமும் என்று இப்படி இவை சக்கரம்போலச் சுற்றிவருவதனால் பரிவாத்தனை யென்றது. (எங்)

மனைவாழ்க்கைமாதவமென்றிரண்டுமாண்ட வினைவாழ்க்கையாகவிழைப-மனைவாழ்க்கை பற்றுதலின்றிவிடுதல்முற்சொல்லுமேல் பற்றுதல்பாத்திறவம்.

(இ - ள்.) மனைவாழ்க்கை - இல்லறத்திலிருந்து வாழ்வது, மாதவம்-(துறவறத்திலிருந்து) பெரியதவம் செய்தல், என்று இரண்டும் - என்றுசொல்லப்பட்ட இரண்டும், மாண்டவினை-மாட்சிமைப்பட்டவினையினால் உண்டான, வாழ்க்கையாக-வாழ்வாக, விழைப-விரும்புவார்கள்; மனைவாழ்க்கை-மனைவாழ்க்கையானது, பற்றுதல்-(பொருளின்மேற்) பற்றுடையனாய் நடப்பது; முற்சொல் - முன்சொல்லப்பட்ட (மேன்மையான தவமானது), இன்றிவிடுதல் - (அப்பற்றுதல்) இல்லாமல் விடு

தலாம்; பாத்தில் தவம் - யோகபயியாசமானது, மேல்பற்று
தல் - (உலகினுச்சி)மேல் பற்றுதலேததரும்.

மனைவாழ்க்கையும் தவமும் நல்வினையாலாவன; அவற்றுள்
மனைவாழ்க்கை பொருளைப்பற்றிநிற்பதாதலால் சிறப்பன்று.
மாதவமானது அதனைவிட்டிருப்பது, அது மோஷத்தைத்
தருவதனால் சிறந்ததென்பதாம்.

மா தவம்—உரிசொற்றொடா. மஹாதப: என்னும் வட
சொற்றிரிபு. மனைவாழ்க்கை மாதவம்—பெயர்ச்செவ்வெண்,
ஆதலின் “பெயர்ச்செவ் வெண்ணே யென்றவெனுவெண்
ணுக்கும் தொகைபெறும்” என்கிற விதியால் தொகைபெற்
றன. விழைப—பலர்பால் வினைமுற்று, ப - விசுதி. மேல
என்பது இரண்டிடத்தில் கூட்டப்பட்டது, இரண்டாவதில்
மேலுலகத்திற்கு ஆகுபெயா. பாத்தில் தவம் — பாத்தில் -
மோஷம், அதற்குக்காரணமாகிய தவம் [யோகம்]. (எசு)

இடைவனப்புந்தோள்வனப்புமீடினவனப்பும்
நடைவனப்புநாணின்வனப்பும்-புடைசால்
கழுத்தின்வனப்பும்வனப்பல்லவெண்ணே
டெழுத்தின்வனப்பேவனப்பு.

(இ-ள்.) இடைவனப்பும் - இடையினழகும், தோள்வனப்
பும் - புஜத்தினழகும், ஈடினவனப்பும் - பெருமையின் அழ
கும், நடைவனப்பும் - நடையினது அழகும், நாணின்வனப்
பும் - நாணத்தினால் உண்டாகும் அழகும், புடைசால் கழுத
தின்வனப்பும் - பக்கங்கள் மேம்பட்ட கழுத்தின் அழகும்,
வனப்பு அல்ல - அழகாகமாட்டா எண்ணோமி - கணிதனா
லோமி, எழுத்தின்வனப்பே - இலக்கணதூலின் அழகே, வன
ப்பு - அழகாம்.

மற்ற அழகுகள் அழகல்ல, எண்ணுமெழுத்தும் கற்றிருப்
பதாலாகிய அழகே அழகாமென்பதாம். (எடு)

அறுவர்தந்துலுமறிந்துணர்வுபற்றி
மறுவரவுமாறானரீக்கி-மறுவரவின்
மாசாரியனுமறுதலைச்சொல்மாற்றுதலே
ஆசாரியனதமைவு.

(இ-ள்.) அறுவர்தம்நூலும் - அறுசமயத்தாருடைய சாஸ்
திரங்களையும், அறிந்து - ஆராய்ந்தறிந்து, உணர்வுபற்றி -
நல்ல விவேகத்தையடைந்து, மறுவரவு - குற்றமுடைய பொ
ருள்களையும், மாறான-விரோதமான பொருள்களையும், ரீக்கி-
தள்ளி, மறுவரவு இல் - மறுபிறப்பில்லாத, மாசாரியன் ஆ-
சிற்றந்தடக்கை யுடையவனாகி, மறுதலைச்சொல் மாற்றுதலே-
விரோதமானசொற்களை வரவொட்டாமல் செய்தலே, ஆசா
ரியனது அமைவு - ஆசாரியனுடைய இயல்பு.

ஆசாரியனுக்கு இருக்கவேண்டிய இலக்கண மென்னவெ
ன்றால், எல்லாச் சாஸ்திரங்களையும் கற்றறிந்து, அவற்றுள்
குற்றங்களையும் விரோதங்களையும் தள்ளி, தான் சரியான
கடக்கை யுடையவனாகிச் சீஷரிடத்தில் தேர்ந்தபொருளு
க்கு மாறான சொற்கள் வரவொட்டாமல் காத்து உபதேசி
ப்பதேயாம்.

மறுக்கப்படுவதாகையால், மறு - குற்றம், செயப்படுபொ
ருள் விசுதிபுணர்ந்து கெட்டது. மாறு ஆன--பலவின்பாற்
பெயர், இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகை விரியுமிடத்து அந்
துச்சாரியைபெற்று மாறானவற்றை யெனவிரியும். மாறு -
விகாரப்பட்ட முதனிலைத் தொழிற்பெயர், சாரி - சரிதை,
மறுதலை - மறுதலித்தல். (எசு)

ஒல்லுவநல்லவுருவவேற்கண்ணினாய்
வல்லுவநாடிவகையினால்-சொல்லின்
கொடையினற்போகஞ்சுவர்க்கந்தவத்தால்
இடையாத்தவத்தினால்வீடு.

(இ-ள்.) ஒல்லுவ - (ஒன்றோடொன்று) இயைந்தனவான,
நல்ல உருவ - நல்ல வடிவத்தை உடைய, வேல்கண்ணினாய் -

வேல்போன்ற கண்ணை உடையவளே! வல்லுவ - நல்ல தூல்களை, நாடி - ஆராய்ந்து, வகையினால் - (சொல்லத்தக்க) வகையினால், சொல்லின் - சொன்னால், கொடையினால் - கொடுப்பதானாலே, போகம் - நல்ல அனுபவமும், தவத்தால் - தவத்தினால், சுவர்க்கம் - சுவர்க்கமும், இடையாத் தவத்தினால் - வேறுபாட்டை யடையாத தவத்தினால், வீடு - மோகனமும், (உண்டாகும்.)

ஒல்லுவ—பெயரொச்சம், கண் என்னும் பெயரைக்கொண்டு முடியும்; ஒல்லு - பகுதி. உருவ—இது குறிப்புப்பெயரொச்சமாம், அல்லது உருவம் என்பது ஈறுகெட்டது. வல்லுவ வினையாலனையும் பலவின்பாற்பெயர், இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. (என)

நாற்கதியுந்துன்பநவைவதீர்த்தல்வேண்டிவான் பாற்கதியின்பாற்படவாராய்ந்து—நாற்கதியின் எல்லையுயர்ந்தார்தவமுயலின்மூன்றைந்தேழ்வல்லேவீடாகும்வகு.

(இ - ள்.) நாற்கதியும் - (தேவர்கதி மனிதர்கதி விலங்குகதி தாவரகதி ஆகிய) நாற்கதிகளும், துன்பம் - துன்பத்தையே உடையனவாம்; நவைதீர்த்தல் வேண்டிவான் - இத்துன்பங்களைத்தீர்க்க விரும்புகிறவன், பாற்கதியின் - இப்படிப்பட்ட பிரிவினையுடைய கதிகளினது, பாற்பட - (ஈறுபாடுகள்) பிறழாமலிருக்கும்படி, ஆராய்ந்து - சோதித்தறிந்து, நாற்கதியின் - சாஸ்திரங்களின் வழியினாலே, எல்லை உயர்ந்தார் - அவற்றின் எல்லைகளைக்கண்டு உயர்ந்த முனிவர் செய்யும், தவம் - தவத்தை, முயலின் - செய்ய முயல்வானாயின், மூன்று ஐந்து ஏழ் - மூன்றாவது ஐந்தாவது ஏழாவது ஐந்தாவது களில், வல்லை - திடமாக, வீடு ஆகும் - மோகனம் உண்டாகும், (என்று) வகு - விரித்துச்சொல்லு.

கதி-பிறப்பு. இப்பிறவித்துன்பங்களை நீக்க விரும்புகிறவன் இவைகளைக் கிரமமாக ஆராய்ந்து, சாஸ்திரங்கள் சொல்லிவ்

படி உயர்ந்தவர் செய்யும் தவத்தைச் செய்தால், மூன்றும்பிற
ப்பிலாவது ஐந்தாம் பிறப்பிலாவது ஏழாம் பிறப்பிலாவது
அவசியம் மோகக்ஷமடைவானென்பதாம் (எஅ)

தாயிழந்தபிள்ளை தலையிழந்தபெண்டாட்டி
வாயிழந்தவாழ்வினார் வாணிகம் - போயிழந்தார்
கைத்துண்பொருளிழந்தார் கண்ணிலவர்க்கீயந்தார்
வைத்துவழங்கிவாழ்வார்.

(இ-ள்.) தாயிழந்தபிள்ளை - தாயில்லாத பிள்ளையும், தலை
இழந்த பெண்டாட்டி - தலைவனை இழந்த பெண்பிள்ளைகளும்,
வாயிழந்த வாழ்வினார் - வாயிலலாத வாழக்கையுடைய ஊ
மைகளும், வாணிகம்போய் - வாத்தகம் செய்யப்போய், இழ
ந்தார் - பொருளிழந்தவரும், கைத்துண்பொருள் இழந்
தார் - கையிலுள்ள உணவுக்கு ஆதாரமான பொருள்களை
யிழந்தவர்களும், கண்ணிலவர்க்கு - கண்ணிலலாதவர்களும்
கீய இவர்களுக்கு, ஈயந்தார் - பொருள்தந்தவர்கள், வைத்
து வழங்கி - மறுபிறப்புக்கு வேண்டியவைகளைக் கொடுத்து
வைத்து, வாழ்வார் - வாழ்வார்கள்.

பெண்டு ஆட்டி - பெண்தன்மையை ஆள்பவள். (எக)

சாக்காடுகேடுபகைதுன்பமின்பமே
நாக்காடுநாட்டறைபோக்குமென-நாக்காட்ட
நட்டார்க்கியையிறறமக்கியைந்தகூறுதம்
பட்டார்வாய்ப்பட்டதுபண்பு.

(இ-ள்.) சாக்காடு - மாணமும், கேடு - கெடுதியும், பகை -
விரோதமும், துன்பம் இன்பமே - துன்பமும் இன்பமும்,
நாக்கு ஆடு - சொல்லப்படுகிற, நாடு அறை - நாட்டார்சொல்
லும் சொல்லில், போக்கும் - போகுதலும், எனநாக்காட்ட-
என்றுசொல்லப்பட்ட இவை, நட்டார்க்கு-சினேகிதர்களுக்கு,
இயையின் - பொருந்தினால், தமக்கு இயைந்தகூறு - தமக்
்குப் பொருந்தின பாகுமாக, உடம்பட்டார்வாய் - உடம்புட்ட
வரிடத்து, பட்டது - உள்ளதுதான், பண்பு-குணமாம்.

தம்முடைய நேசர்க்குநேர்ந்த சாக்காடுமுதல் போக்களவா யுள்ள துன்ப விற்பங்களைத் தமக்கு நேர்ந்தவையாக உடம்படு வதே குணமென்பதாம்.

கேடாவது பொருளிழக்கை முதலியன. துன்பம் — நோய் முதலியன, நாக்காடு—நாக்கு ஆடுதல, பேசுதல். நாட்டறை போக்காவது—நாட்டார்சொல்லும் புகழுக்கும் நிர்தைக்கும் உட்படுவது. நாக்கு ஆட்ட—ஆட்ட - ஆட்டின, பலவினபால் வினையாலணையும்பெயா. வாய்—ஏழனுருபு. (அ0)

புலையாளர் புண்பட்டார்கண்கெட்டார் போக்கில் நிலையாளர்நீர்மையிழந்தார் - தலையாளர்க் கூண்கொடுத் தூற்றாயுதவினார் மன்னராய்க் காண்கொடுத்துவாழ்வார்கலந்து.

(இ-ள்.) புலையாளர் - நீசர்களும், புண்பட்டார் - புண்பட்டவர்களும், கண்கெட்டார் - குருடர்களும், போக்கில் நிலையாளர் - தேசயாத்தினா செய்கிறவர்களும், நீர்மை இழந்தார் - மேன்மை இழந்தவர்களும், தலையாளர்க்கு - மேம்பட்டவர்களும் ஆகிய இவர்கட்கு, ஊண்கொடுத்து - உணவு அளித்து, ஊற்றாய் - ஆதரவாய், உதவினார் - உபகாரம் செய்தவர்கள், மன்னராய் - ராஜாக்களாகி, கொடுத்து - (பலர்க்கும் வேண்டியவைகளைக்) கொடுத்து, கலந்துவாழ்வார் - (தம் உற்றருடன்) கூடிவாழ்வார்கள். காண் - அகை.

தாழ்ந்தவர், நோய்ப்பட்டவர், பொறிகெட்டவர், யாத்தினா செய்பவர், மேன்மையாயிருந்து அதனையிழந்தவர், மேலான தவசி முதலானோரை ஆதரித்தவர்கள் அரசராய் வாழ்வார்களென்பது கருத்து.

புலையென்பது யாரும் லக்ஷியம்பண்ண திருக்கும்படியான தாழ்மை. போக்கில் நிலை - பலவிடத்திற்கும் போவதில் நிலைமை. ஊற்று — ஊன்றுவது, ஆதரவென்பதுபொருள்; ஊன்று என்பதில் னகரம் வலிந்தது, ஊற்று கர்த்தாட்பொ

எஉ

ஏலாதி மூலமும் உரையும்.

ருள் விசுதி புணர்ந்துகெட்டது; முதனிலைத் தொழிற்பெயர்
மாம், ஆதரவுக்கு ஆகுபெயர்.

* தமிழாசிரியர் மகனார் மாக்காயனார் மாணுக்கர்

கணிமேதையார்செய்த

ஏலாதி முற்றிற்று.

இல்லறநூலேற்றதுறவறநூலேயுங்கால்
சொல்லறநூல்சோர்வின்றித்தொக்குநாத்து - நல்ல
அணிமேதையாய்நல்லவீட்டுநெறியுங்
கணிமேதைசெய்தான்கலந்து.

(இ - ள்.) நல்ல அணிமேதையாய் - நல்ல அலங்காரமான
புத்தியை யுடையவளே! இல்லறநூல் - இல்லறத்துக்குரிய
நூலும், ஏற்ற - கொண்டாடப்பட்ட, துறவறநூல் - துற
வறத்துக்குரிய நூலும், (ஆகிய) சொல்லறநூல் - சொல்லட்
பட்ட தருமசாஸ்திரங்களை, சோர்வு இன்றி - தளர்ச்சியில்லா
மல், தொக்கு உரைத்து - தொகுத்துச்சொல்லி, ஏயுங்கால் -
பொருந்தினவிடத்து, நல்ல வீட்டுநெறியும் - நல்ல மோக
மார்க்கத்தையும் கணிமேதை - கணிமேதை என்னுங்கவி, கல
ந்து கூடச்சேர்த்து, செய்தான்.

கணிமேதை - யாவராலும் கணிக்கப்பட்ட புத்தியை உடை
யவன்; கணித்தல் - மென்றையாக எண்ணுதல்.

இது இந்நூலாசிரியர் தம்முடைய பெயர் முதலானவை விள
ங்கச் சொன்னது. இந்நூல் எழுப்புகுபாட்டு என்பத்தொ
ன்று, காப்பை நீக்கி என்பது.

* இங்கு தமிழாசிரியரென்பவர் சங்கப் புலவருள் ஒருவ
ரான மதுரைத் தமிழாசிரியர் செங்குன்றர்க்கிழார் எனத்
தோன்றுகிறது.

